Curs 6

λ-calcul

- În 1929-1932 Church a propus λ-calculul ca sistem formal pentru logica matematică. În 1935 a argumentat că orice funcție calculabilă peste numere naturale poate fi calculată in λ-calcul.
- □ În 1935, independent de Church, Turing a dezvoltat mecanismul de calcul numit astăzi Maşina Turing. În 1936 și el a argumentat câ orice funcție calculabilă peste numere naturale poate fi calculată de o maşină Turing. De asemenea, a arătat echivalența celor două modele de calcul. Această echivalență a constituit o indicație puternică asupra "universalității" celor două modele, conducând la ceea ce numim astăzi "Teza Church-Turing".

Referințe

- □ Benjamin C. Pierce, Types and Programming Languages, The MIT Press 2002
- □ J.R. Hindley, J.P. Seldin, Lambda-Calculus and Combinators, an Introduction, Cambridge University Press, 2008
- R. Nederpelt, H. Geuvers, Type Theory and Formal Proof, an Introduction, Cambridge University Press 2014

λ -calcul: sintaxa

Lambda Calcul - sintaxă

$$t = x$$
 (variabilă)
| $\lambda x. t$ (abstractizare)
| $t t$ (aplicare)

λ-calcul: sintaxa

Lambda Calcul - sintaxă

$$t = x$$
 (variabilă)
| $\lambda x. t$ (abstractizare)
| $t t$ (aplicare)

λ -termeni

Fie $Var = \{x, y, z, ...\}$ o mulțime infinită de variabile. Mulțimea λ -termenilor ΛT este definită inductiv astfel:

```
[Variabilă] Var \subseteq \Lambda T
[Aplicare] dacă t_1, t_2 \in \Lambda T atunci (t_1t_2) \in \Lambda T
[Abstractizare] dacă x \in Var și t \in \Lambda T atunci (\lambda x.t) \in \Lambda T
```

Lambda termeni

λ -termeni: exemple

- $\square$ X, y, z
- $\Box$ (xy), (yx), (x(yx))
- $\square (\lambda x.x), (\lambda x.(xy)), (\lambda z.(xy)), (\lambda x.(\lambda z.(xy)))$
- $\square ((\lambda x.x)y), ((\lambda x.(xz))y), ((\lambda x.x)(\lambda y.y))$

Lambda termeni

λ -termeni: exemple

- $\square$ X, y, z
- $\square$ (xy), (yx), (x(yx))
- $\square$ $(\lambda x.x), (\lambda x.(xy)), (\lambda z.(xy)), (\lambda x.(\lambda z.(xy)))$
- $\square ((\lambda x.x)y), ((\lambda x.(xz))y), ((\lambda x.x)(\lambda y.y))$

Conventii:

- se elimină parantezele exterioare
- aplicarea este asociativă la stînga: t₁ t₂ t₃ este (t₁ t₂)t₃
- orpul abstractizării este extins la dreapta: $\lambda x.t_1t_2$ este $\lambda x.(t_1t_2)$ (nu $(\lambda x.t_1)t_2$)
- $\square$ scriem $\lambda xyz.t$ în loc de $\lambda x.\lambda y.\lambda z.t$

Lambda termeni / Functii anonime

λ-termeni: exemple

- $\square$ X, y, z
- $\square$ (xy), (yx), (x(yx))
- $\square (\lambda x.x), (\lambda x.(xy)), (\lambda z.(xy)), (\lambda x.(\lambda z.(xy)))$
- $\square ((\lambda x.x)y), ((\lambda x.(xz))y), ((\lambda x.x)(\lambda y.y))$

λ-termeni/ functii anonime în Haskell

În Haskell, \ e folosit în locul simbolului λ și -> în locul punctului.

$$\lambda x.x * x \text{ este } \x \rightarrow x * x$$

$$\lambda x.x > 0$$
 este $\x -> x > 0$

Variabile libere și legate

Apariții libere și legate

Pentru un termen $\lambda x.t$ spunem că:

- □ aparițiile variabilei *x* în *t* sunt legate (*bound*)
- $\square$ λx este legătura (*binder*), iar t este domeniul (*scope*) legării
- o apariție a unei variabile este liberă (free) dacă apare într-o poziție în care nu e legată.

Un termen fără variable libere se numește închis (closed).

- $\square$ $\lambda x.x$ este un termen închis
- $\square$ $\lambda x.xy$ nu este termen închis, x este legată, y este liberă
- $\Box$ în termenul $x(\lambda x.xy)$ prima apariție a lui x este liberă, a doua este legată.

Variabile libere

Multimea variabilelor libere FV(t)

Pentru un λ -termen t multimea variabilelor libere este definită astfel:

[Variabilă]
$$FV(x) = x$$

[Aplicare] $FV(t_1t_2) = FV(t_1) \cup FV(t_2)$
[Abstractizare] $FV(\lambda x.t) = FV(t) \setminus \{x\}$

$$FV(\lambda x.xy) = FV(xy) \setminus \{x\}$$

$$(FV(x) \cup FV(y)) \setminus \{x\}$$

$$(\{x\} \cup \{y\}) \setminus \{x\}$$

$$\{y\}$$

Variabile libere

Multimea variabilelor libere FV(t)

Pentru un λ -termen t multimea variabilelor libere este definită astfel:

[Variabilă]
$$FV(x) = x$$

[Aplicare] $FV(t_1t_2) = FV(t_1) \cup FV(t_2)$
[Abstractizare] $FV(\lambda x.t) = FV(t) \setminus \{x\}$

$$FV(\lambda x.xy) = FV(xy) \setminus \{x\}$$

$$(FV(x) \cup FV(y)) \setminus \{x\}$$

$$(\{x\} \cup \{y\}) \setminus \{x\}$$

$$\{y\}$$

$$FV(x\lambda x.xy) =$$

Variabile libere

Multimea variabilelor libere FV(t)

Pentru un λ -termen t multimea variabilelor libere este definită astfel:

[Variabilă]
$$FV(x) = x$$

[Aplicare] $FV(t_1t_2) = FV(t_1) \cup FV(t_2)$
[Abstractizare] $FV(\lambda x.t) = FV(t) \setminus \{x\}$

$$FV(\lambda x.xy) = FV(xy) \setminus \{x\}$$

$$(FV(x) \cup FV(y)) \setminus \{x\}$$

$$(\{x\} \cup \{y\}) \setminus \{x\}$$

$$\{y\}$$

$$FV(x\lambda x.xy) = \{x, y\}$$

Fie t un λ -termen $x \in Var$.

Definitie intuitivă

Pentru un λ -termen u vom nota prin [u/x]t rezultatul înlocuirii tuturor aparițiilor libere ale lui x cu u în t.

Exemple: Dacă x, y, z sunt variabile distincte atunci

- $\square$ $[y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$
- $\Box [(\lambda z.zw)/x](\lambda y.x) = \lambda y.\lambda z.zw$

Definirea substitutiei

Rezultatul substituirii lui x cu u în t este definit astfel:

```
[Variabilă] [u/x]x = u

[Variabilă] [u/x]y = y dacă x \neq y

[Aplicare] [u/x](t_1t_2) = [u/x]t_1[u/x]t_2

[Abstractizare] [u/x]\lambda y.t = \lambda y.[u/x]t unde y \neq x și y \notin FV(u)
```

Exemple: Dacă x, y, z sunt variabile distincte atunci

- $\square [y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$
- □ Cine este $[y/x]\lambda y.x$?

Exemple: Dacă x, y, z sunt variabile distincte atunci

- $\square$ $[y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$
- □ Cine este $[y/x]\lambda y.x$? Dacă folosim definiția intuitivă obținem $[y/x]\lambda y.x = \lambda y.y$ ceea ce este greșit!

Exemple: Dacă x, y, z sunt variabile distincte atunci

- $\square [y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$
- □ Cine este $[y/x]\lambda y.x$? Dacă folosim definiția intuitivă obținem $[y/x]\lambda y.x = \lambda y.y$ ceea ce este greșit!

Cum procedăm pentru a repara greșeala? Observăm că $\lambda y.x$ desemneaza o funcție constantă, aceeași funcție putând fi reprezentată prin $\lambda z.x$. Aplicarea corectă a substituției este:

$$[y/x]\lambda y.x = [y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$$

Exemple: Dacă x, y, z sunt variabile distincte atunci

- $\square [y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$
- □ Cine este $[y/x]\lambda y.x$? Dacă folosim definiția intuitivă obținem $[y/x]\lambda y.x = \lambda y.y$ ceea ce este greșit!

Cum procedăm pentru a repara greșeala? Observăm că $\lambda y.x$ desemneaza o funcție constantă, aceeași funcție putând fi reprezentată prin $\lambda z.x$. Aplicarea corectă a substituției este:

$$[y/x]\lambda y.x = [y/x]\lambda z.x = \lambda z.y$$

Avem libertatea de a redenumi variabilele legate!

α -conversie (α -echivalență)

α -conversia $=_{\alpha}$

```
[Reflexivitate] t =_{\alpha} t

[Simetrie] t_1 =_{\alpha} t_2 implică t_2 =_{\alpha} t_1

[Tranzitivitate] t_1 =_{\alpha} t_2 și t_2 =_{\alpha} t_3 implică t_1 =_{\alpha} t_3

[Redenumire] \lambda x.t =_{\alpha} \lambda y.[y/x]t dacă y \notin FV(t)

[Compatibilitate] t_1 =_{\alpha} t_2 implică t_1 =_{\alpha} t_2 t_2 t_3 t_3 t_4 t_5 t_4 t_5 t_5 t_6 t_7 t_8 t_8 t_7 t_8 t_8
```

α -conversie (α -echivalență)

α -conversia $=_{\alpha}$

[Reflexivitate]
$$t =_{\alpha} t$$

[Simetrie] $t_1 =_{\alpha} t_2$ implică $t_2 =_{\alpha} t_1$
[Tranzitivitate] $t_1 =_{\alpha} t_2$ și $t_2 =_{\alpha} t_3$ implică $t_1 =_{\alpha} t_3$
[Redenumire] $\lambda x.t =_{\alpha} \lambda y.[y/x]t$ dacă $y \notin FV(t)$
[Compatibilitate] $t_1 =_{\alpha} t_2$ implică
$$tt_1 =_{\alpha} tt_2, t_1t =_{\alpha} t_2t \text{ și } \lambda x.t_1 =_{\alpha} \lambda x.t_2$$

$$t_1 =_{\alpha} t_2 \text{ și } u_1 =_{\alpha} u_2 \text{ implică } [u_1/x]t_1 =_{\alpha} [u_2/x]t_2$$

$$[xy/x](\lambda y.yx) =_{\alpha} [xy/x](\lambda z.zx) =_{\alpha} \lambda z.z(xy)$$

α -conversie (α -echivalență)

α -conversia $=_{\alpha}$

[Reflexivitate]
$$t =_{\alpha} t$$

[Simetrie] $t_1 =_{\alpha} t_2$ implică $t_2 =_{\alpha} t_1$
[Tranzitivitate] $t_1 =_{\alpha} t_2$ și $t_2 =_{\alpha} t_3$ implică $t_1 =_{\alpha} t_3$
[Redenumire] $\lambda x.t =_{\alpha} \lambda y.[y/x]t$ dacă $y \notin FV(t)$
[Compatibilitate] $t_1 =_{\alpha} t_2$ implică
$$tt_1 =_{\alpha} tt_2, t_1t =_{\alpha} t_2t \text{ și } \lambda x.t_1 =_{\alpha} \lambda x.t_2$$

$$t_1 =_{\alpha} t_2 \text{ și } u_1 =_{\alpha} u_2 \text{ implică } [u_1/x]t_1 =_{\alpha} [u_2/x]t_2$$

Exemplu:

$$[xy/x](\lambda y.yx) =_{\alpha} [xy/x](\lambda z.zx) =_{\alpha} \lambda z.z(xy)$$

Vom lucra modulo α -conversie, doi termeni α -echivalenți vor fi considerați "egali".

Exemplu:

Exemplu:

β -reductie

 β -reducția este o relație pe mulțimea α -termenilor.

$$\beta$$
-reducția $\rightarrow_{\beta}$, $\stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta}$

 $\square$ un singur pas $\rightarrow_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$

[Aplicarea]
$$(\lambda x.t)u \rightarrow_{\beta} [u/x]t$$

[Compatibilitatea] $t_1 \rightarrow_{\beta} t_2$ implică

$$tt_1 \rightarrow_{\beta} tt_2, t_1 t \rightarrow_{\beta} t_2 t \text{ si } \lambda x.t_1 \rightarrow_{\beta} \lambda x.t_2$$

 $\square$ zero sau mai mulți pași $\stackrel{*}{\to}_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$

$$t_1 \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} t_2$$
 dacă există $n \ge 0$ și $u_0, \dots, u_n$ astfel încât

$$t_1 =_{\alpha} u_0 \rightarrow_{\beta} u_1 \rightarrow_{\beta} \cdots \rightarrow_{\beta} u_n =_{\alpha} t_2$$

β -reductie

Să considerăm termenul $(\lambda x.(\lambda y.yx)z)v$

$$\square (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv$$

β -reductie

Să considerăm termenul $(\lambda x.(\lambda y.yx)z)v$

$$\square (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv$$

$$\square (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v \rightarrow_{\beta} zv$$

β -reducție

Să considerăm termenul $(\lambda x.(\lambda y.yx)z)v$

$$\Box (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv$$

$$\square (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v \rightarrow_{\beta} zv$$

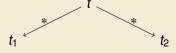
Observăm că un termen poate fi β -redus în mai multe moduri.

Proprietatea de confluență ne asigură că vom ajunge întotdeauna la același rezultat.

Confluența β -reducției

Teorema Church-Rosser

Dacă $t \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} t_1$ și $t \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} t_2$

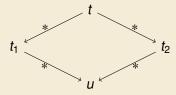
Confluența β -reducției

Teorema Church-Rosser

Dacă $t \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} t_1$ și $t \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} t_2$

atunci există u astfel încât $t_1 \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} u$ și $t_2 \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} u$.

β -forma normală

Intuitiv, o formă normală este un termen care nu mai poate fi redus (sau punctul final al unui calcul).

Formă normal ă

- □ un λ -termen căruia nu i se mai poate aplica reducerea într-un pas $\rightarrow_{\beta}$ se numește β -formă normală
- □ dacă $t \xrightarrow{*}_{\beta} u_1$, $t \xrightarrow{*}_{\beta} u_2$ și u_1 , u_2 sunt η -forme normale atunci, datorită confluenței, $u_1 =_{\alpha} u_2$
- $\Box$ un λ -termen poate avea cel mult o β -formă normală (modulo α -echivalență)

β -forma normală

Formă normal ă

- □ un λ -termen căruia nu i se mai poate aplica reducerea într-un pas $\rightarrow_{\beta}$ se numește β -formă normală
- □ dacă $t \xrightarrow{*}_{\beta} u_1$, $t \xrightarrow{*}_{\beta} u_2$ și u_1 , u_2 sunt η -forme normale atunci, datorită confluenței, $u_1 =_{\alpha} u_2$
- un λ -termen poate avea cel mult o β -formă normală (modulo α -echivalență)

- □ zv este β-formă normală pentru (λx.(λy.yx)z)v $(λx.(λy.yx)z)v →_β (λy.yv)z →_β zv$
- $\square$ există termeni care **nu** pot fi reduși la o *β*-formă normală, de exemplu $(\lambda x.xx)(\lambda x.xx)$

Intuitiv, β -conversia extinde β -reducția în ambele direcții.

$$\square (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv \leftarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$$

Intuitiv, β -conversia extinde β -reducția în ambele direcții.

- $\square (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv \leftarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$
- $\square (\lambda y.yv)z \leftarrow_{\beta} (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$

Intuitiv, β -conversia extinde β -reducția în ambele direcții.

- $\square (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv \leftarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$
- $\square (\lambda y.yv)z \leftarrow_{\beta} (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$

β -conversia $=_{\beta}$

Intuitiv, β -conversia extinde β -reducția în ambele direcții.

- $\square (\lambda y.yv)z \rightarrow_{\beta} zv \leftarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$
- $\square (\lambda y.yv)z \leftarrow_{\beta} (\lambda x.(\lambda y.yx)z)v \rightarrow_{\beta} (\lambda x.zx)v$

β -conversia $=_{\beta}$

Exemplu: $(\lambda y.yv)z =_{\beta} (\lambda x.zx)v$

β -conversia $=_{\beta}$

 $\Box =_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$ $t_1 =_{\beta} t_2 \text{ dacă există } n \ge 0 \text{ și } u_0, \dots, u_n \text{ astfel încât}$ $t_1 =_{\alpha} u_0, u_n =_{\alpha} t_2 \text{ și, pentru orice } i, u_i \to_{\beta} u_{i+1} \text{ sau } u_{i+1} \to_{\beta} u_i$

β -conversia $=_{\beta}$

 $\Box =_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$ $t_1 =_{\beta} t_2 \text{ dacă există } n \ge 0 \text{ și } u_0, \dots, u_n \text{ astfel încât}$ $t_1 =_{\alpha} u_0, u_n =_{\alpha} t_2 \text{ și, pentru orice } i, u_i \to_{\beta} u_{i+1} \text{ sau } u_{i+1} \to_{\beta} u_i$

Observatii

 $\square =_{\beta}$ este o relație de echivalență

β -conversia $=_{\beta}$

 $\Box =_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$ $t_1 =_{\beta} t_2 \text{ dacă există } n \geq 0 \text{ și } u_0, \dots, u_n \text{ astfel încât}$ $t_1 =_{\alpha} u_0, u_n =_{\alpha} t_2 \text{ și, pentru orice } i, u_i \to_{\beta} u_{i+1} \text{ sau } u_{i+1} \to_{\beta} u_i$

Observatii

- $\Box =_{\beta}$ este o relație de echivalență
- □ pentru t_1 , t_2 λ -termeni și u_1 , u_2 β -forme normale dacă $t_1 \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} u_1$, $t_2 \stackrel{*}{\rightarrow}_{\beta} u_2$ și $u_1 =_{\alpha} u_2$ atunci $t_1 =_{\beta} t_2$

β -conversia $=_{\beta}$

- $\Box =_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$ $t_1 =_{\beta} t_2 \text{ dacă există } n \ge 0 \text{ și } u_0, \dots, u_n \text{ astfel încât}$ $t_1 =_{\alpha} u_0, u_n =_{\alpha} t_2 \text{ și, pentru orice } i, u_i \to_{\beta} u_{i+1} \text{ sau } u_{i+1} \to_{\beta} u_i$
- $\Box =_{\beta}$ este o relație de echivalență

β -conversia $=_{\beta}$

- $\Box =_{\beta} \subseteq \Lambda T \times \Lambda T$ $t_{1} =_{\beta} t_{2} \text{ dacă există } n \geq 0 \text{ și } u_{0}, \dots, u_{n} \text{ astfel încât}$ $t_{1} =_{\alpha} u_{0}, u_{n} =_{\alpha} t_{2} \text{ și, pentru orice } i, u_{i} \rightarrow_{\beta} u_{i+1} \text{ sau } u_{i+1} \rightarrow_{\beta} u_{i}$
- $\square =_{\beta}$ este o relație de echivalență
- □ pentru t_1 , t_2 λ-termeni și u_1 , u_2 β-forme normale dacă $t_1 \stackrel{*}{\rightarrow}_β u_1$, $t_2 \stackrel{*}{\rightarrow}_β u_2$ și $u_1 =_α u_2$ atunci $t_1 =_β t_2$

 β -conversia reprezintă "egalitatea prin calcul", iar β -reducția (modulo α -conversie) oferă o procedură de decizie pentru aceasta.

Pe săptămâna viitoare!

Curs 7

2020-2021 Fundamentele Limbajelor de Programare

λ -calcul si calculabilitate

- În 1929-1932 Church a propus λ-calculul ca sistem formal pentru logica matematică. În 1935 a argumentat că orice funcție calculabilă peste numere naturale poate fi calculată in λ-calcul.
- □ În 1935, independent de Church, Turing a dezvoltat mecanismul de calcul numit astăzi Maşina Turing. În 1936 și el a argumentat câ orice funcție calculabilă peste numere naturale poate fi calculată de o maşină Turing. De asemenea, a arătat echivalența celor două modele de calcul. Această echivalență a constituit o indicație puternică asupra "universalității" celor două modele, conducând la ceea ce numim astăzi "Teza Church-Turing".

λ-calcul: sintaxa

```
t = x (variabilă)
 | (\lambda x. t) (abstractizare)
 | (t t) (aplicare)
```

Conventii:

- se elimină parantezele exterioare
- $\square$ aplicarea este asociativă la stînga: $t_1t_2t_3$ este $(t_1t_2)t_3$
- corpul abstractizării este extins la dreapta: $\lambda x.t_1t_2$ este $\lambda x.(t_1t_2)$ (nu $(\lambda x.t_1)t_2$)
- $\square$ scriem $\lambda xyz.t$ în loc de $\lambda x.\lambda y.\lambda z.t$

λ-calcul: sintaxa

$$t = x$$
 (variabilă)
 | $(\lambda x. t)$ (abstractizare)
 | $(t t)$ (aplicare)

Conventii:

- □ se elimină parantezele exterioare
- $\square$ aplicarea este asociativă la stînga: $t_1t_2t_3$ este $(t_1t_2)t_3$
- corpul abstractizării este extins la dreapta: $\lambda x.t_1t_2$ este $\lambda x.(t_1t_2)$ (nu $(\lambda x.t_1)t_2$)
- $\square$ scriem $\lambda xyz.t$ în loc de $\lambda x.\lambda y.\lambda z.t$

Întrebare

Ce putem exprima / calcula folosind **doar** λ -calcul?

Rezumat

- □ Reprezentarea valorilor de adevăr şi a expresiilor condiţionale
- □ Reprezentarea perechilor (tuplurilor) și a funcțiilor proiecție
- □ Reprezentarea numerelor și a operatiilor aritmetice de bază
- Recursie

Ideea generală

Intuitie

Tipurile de date sunt codificate de capabilități

Boole capabilitatea de a alege între două alternative

Perechi capabilitatea de a calcula ceva bazat pe două valori

Numere naturale capabilitatea de a itera de un număr dat de ori

Valori de adevăr

Intuiție: Capabilitatea de a alege între două alternative.

Codificare: Un Boolean este o funcție cu 2 argumente

reprezentând ramurile unei alegeri.

true ::= λt f.t — din cele două alternative o alege pe prima

false ::= $\lambda t f.f$ — din cele două alternative o alege pe a doua

```
true ::= \lambda t f.t — din cele două alternative o alege pe prima false ::= \lambda t f.f — din cele două alternative o alege pe a doua if ::= \lambda c then else.c then else — pur și simplu folosim valoarea de adevăr pentru a alege între alternative if false (\lambda x.x.x) (\lambda x.x)
```

```
true ::= \lambda t f.t — din cele două alternative o alege pe prima false ::= \lambda t f.f — din cele două alternative o alege pe a doua if ::= \lambda c then else.c then else — pur și simplu folosim valoarea de adevăr pentru a alege între alternative if false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{3} false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda x.x and ::= \lambda b1 \ b2. if b1 \ b2 false sau \lambda b1 \ b2.b1 \ b2 b1 and true false
```

```
true ::= \lambda t f.t — din cele două alternative o alege pe prima
false ::= \lambda t f.f — din cele două alternative o alege pe a doua
  if ::= \lambda c then else.c then else — pur si simplu folosim
            valoarea de adevăr pentru a alege între alternative
            if false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{3}
            false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda x.x
and ::= \lambda b1 b2, if b1 b2 false say \lambda b1 b2.b1 b2 b1
            and true false \rightarrow^2_{\beta} true false true \rightarrow^2_{\beta} false
  or := \lambda b1 b2, if b1 true b2 say \lambda b1 b2.b1 b1 b2
            or true false
```

```
true ::= \lambda t f.t — din cele două alternative o alege pe prima
false ::= \lambda t f.f — din cele două alternative o alege pe a doua
  if ::= \lambda c then else.c then else — pur si simplu folosim
            valoarea de adevăr pentru a alege între alternative
            if false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{3}
            false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda x.x
and ::= \lambda b1 b2, if b1 b2 false say \lambda b1 b2.b1 b2 b1
            and true false \rightarrow^2_\beta true false true \rightarrow^2_\beta false
  or := \lambda b1 b2, if b1 true b2 say \lambda b1 b2.b1 b1 b2
            or true false \rightarrow^2_{\beta} true true false \rightarrow^2_{\beta} true
not ::= \lambda b. if b false true sau \lambda b t f.b f t
            not true
```

```
true ::= \lambda t f.t — din cele două alternative o alege pe prima
false ::= \(\lambda t \) f.f — din cele două alternative o alege pe a doua
  if ::= \lambda c then else.c then else — pur si simplu folosim
             valoarea de adevăr pentru a alege între alternative
             if false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{3}
             false (\lambda x.x \ x) \ (\lambda x.x) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda x.x
and ::= \lambda b1 b2, if b1 b2 false say \lambda b1 b2.b1 b2 b1
             and true false \rightarrow^2_{\beta} true false true \rightarrow^2_{\beta} false
  or := \lambda b1 b2, if b1 true b2 say \lambda b1 b2.b1 b1 b2
             or true false \rightarrow^2_{\beta} true true false \rightarrow^2_{\beta} true
not ::= \lambda b. if b false true sau \lambda b t f.b f t
             not true \rightarrow_{\beta} \lambda t f.true f t \rightarrow_{\beta} \lambda t f.f
```

Perechi

Intuiție: Capabilitatea de a aplica o funcție componentelor

perechii

Codificare: O funcție cu 3 argumente

reprezentând componentele perechii și funcția ce

vrem să o aplicăm lor.

 $\mathbf{pair} ::= \lambda x \ y.\lambda f.f \ x \ y$

Constructorul de perechi

Exemplu: **pair** $3.5 \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda f.f. 3.5$

perechea (3,5) reprezintă capabilitatea de a aplica o funcție de două argumente lui 3 si apoi lui 5.

Operații pe perechi

```
\begin{aligned} \mathbf{pair} &::= \lambda x \ y.\lambda f.f \ x \ y \\ \mathbf{pair} & xy \equiv_{\beta} f \ x \ y \end{aligned} \mathbf{fst} &::= \lambda p.p \ true \ -- \ true \ \text{alege prima componentă} \\ & \mathbf{fst} \ (\mathbf{pair} \ 3 \ 5) \rightarrow_{\beta} \mathbf{pair} \ 3 \ 5 \ true \rightarrow_{\beta}^{3} true \ 3 \ 5 \rightarrow_{\beta}^{2} \ 3 \end{aligned} \mathbf{snd} &::= \lambda p.p \ false \ -- \ false \ \text{alege a doua componentă} \\ & \mathbf{snd} \ (\mathbf{pair} \ 3 \ 5) \rightarrow_{\beta} \mathbf{pair} \ 3 \ 5 \ false \rightarrow_{\beta}^{3} false \ 3 \ 5 \rightarrow_{\beta}^{2} \ 5 \end{aligned}
```

Intuiție: Capabilitatea de a itera o funcție de un număr de ori

peste o valoare inițială

Codificare: Un număr natural este o funcție cu 2 argumente

s funcția care se iterează

z valoarea iniţială

 $0 := \lambda s \ z.z - s$ se iterează de 0 ori, deci valoarea inițială

Intuiție: Capabilitatea de a itera o funcție de un număr de ori

peste o valoare inițială

Codificare: Un număr natural este o funcție cu 2 argumente

s funcția care se iterează

z valoarea iniţială

0 ::= λs z.z — s se iterează de 0 ori, deci valoarea inițială

1 ::= $\lambda s z.s z$ — funcția iterată o dată aplicată valorii inițiale

Intuiție: Capabilitatea de a itera o funcție de un număr de ori

peste o valoare inițială

Codificare: Un număr natural este o funcție cu 2 argumente

s funcția care se iterează

z valoarea inițială

 $0 := \lambda s z.z - s$ se iterează de 0 ori, deci valoarea inițială

1 ::= $\lambda s z.s z$ — funcția iterată o dată aplicată valorii inițiale

 $2 := \lambda s z.s(s z) - s$ iterată de 2 ori, aplicată valorii inițiale

- Intuiție: Capabilitatea de a itera o funcție de un număr de ori peste o valoare initială
- Codificare: Un număr natural este o funcție cu 2 argumente
  - s functia care se iterează
  - z valoarea initială
  - $0 := \lambda s \ z.z s$ se iterează de 0 ori, deci valoarea inițială
  - 1 ::= $\lambda s z.s z$ funcția iterată o dată aplicată valorii inițiale
  - 2 ::= $\lambda s z.s(s z)$ s iterată de 2 ori, aplicată valorii inițiale

...

 $8 ::= \lambda s z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s))))))))$

...

Intuiție: Capabilitatea de a itera o funcție de un număr de ori peste o valoare initială

Codificare: Un număr natural este o funcție cu 2 argumente

s functia care se iterează

z valoarea iniţială

 $0 := \lambda s \ z.z - s$ se iterează de 0 ori, deci valoarea inițială

1 ::= $\lambda s z.s z$ — funcția iterată o dată aplicată valorii inițiale

 $2 := \lambda s z.s(s z) - s$ iterată de 2 ori, aplicată valorii inițiale

...

 $8 ::= \lambda s z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s)))))))))$

...

Observatie: 0 = false

```
0 := \lambda s \ z.z - s se iterează de 0 ori, deci valoarea inițială
```

- $8 ::= \lambda s \ z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s)))))))))$
- $S := \lambda n s z.s (n s z) sau \lambda n s z.n s (sz)$ S 0

```
0 ::= \(\lambda \sizet z.z \) — s se iterează de 0 ori, deci valoarea initială
8 ::= \lambda s z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s)))))))))
S := \lambda n s z.s (n s z) sau \lambda n s z.n s (sz)
        S 0 \rightarrow_{\beta} \lambda s \ z.0s(sz) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda s \ z.sz = 1
+ ::= \lambda m \, n.m \, S \, n \, sau \, \lambda m \, n.\lambda s \, z.m \, s \, (n \, s \, z)
       +32 \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda s z.3 s (2 s z) \rightarrow_{\beta}^{2}
        * ::= \lambda m n.m (+ n) 0 sau \lambda m n.\lambda s.m (n s)
        *32
```

```
0 ::= \(\lambda \sizet z.z \) — s se iterează de 0 ori, deci valoarea initială
    8 ::= \lambda s z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s)))))))))
    S := \lambda n s z.s (n s z) sau \lambda n s z.n s (sz)
             S 0 \rightarrow_{\beta} \lambda s \ z.0s(sz) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda s \ z.sz = 1
    + ::= \lambda m \, n.m \, \mathbf{S} \, n \, \text{sau} \, \lambda m \, n.\lambda s \, z.m \, s \, (n \, s \, z)
             +32 \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda s z.3 s (2 s z) \rightarrow_{\beta}^{2}
             * ::= \lambda m n.m (+ n) 0 sau \lambda m n.\lambda s.m (n s)
             * 3 2 \rightarrow_{\beta}^{2} 3 (+ 2)0 \rightarrow_{\beta}^{2} + 2(+ 2(+ 2 0)) \rightarrow_{\beta}^{4}
             +2(+22) \rightarrow_{\beta}^{4} + 24 \rightarrow_{\beta}^{4} 6
\exp ::= \lambda m \, n.n \, (* \, m) \, 1 \, \text{sau } \lambda m \, n.n \, m
             exp 3 2
```

```
0 ::= \(\lambda s \, z.z \rightarrow s\) se iterează de 0 ori, deci valoarea initială
    8 ::= \lambda s z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s)))))))))
    S := \lambda n s z.s (n s z) sau \lambda n s z.n s (sz)
              S 0 \rightarrow_{\beta} \lambda s \ z.0s(sz) \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda s \ z.sz = 1
    + ::= \lambda m \, n.m \, \mathbf{S} \, n \, \text{sau} \, \lambda m \, n.\lambda s \, z.m \, s \, (n \, s \, z)
             +32 \rightarrow_{\beta}^{2} \lambda s z.3 s (2 s z) \rightarrow_{\beta}^{2}
              * ::= \lambda m n.m (+ n) 0 sau \lambda m n.\lambda s.m (n s)
              * 3 2 \rightarrow_{\beta}^{2} 3 (+ 2)0 \rightarrow_{\beta}^{2} + 2(+ 2(+ 2 0)) \rightarrow_{\beta}^{4}
             +2(+22) \rightarrow_{\beta}^{4} + 24 \rightarrow_{\beta}^{4} 6
\exp ::= \lambda m \, n.n \, (* \, m) \, 1 \, \text{sau} \, \lambda m \, n.n \, m
              \exp 32 \rightarrow_{\beta}^2 23 \rightarrow_{\beta}^2 \lambda z.3(3z) \rightarrow_{\beta}
              \lambda z.\lambda z'.3 z(3 z(3 z z')) \equiv_{\alpha} \lambda s z.3 s(3 s(3 s z)) \rightarrow_{\alpha}^{6}
              \lambda s z.s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s(s)))))))))) = 9
```

Presupunem că avem o funcție predecesor
$$\mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$$

Presupunem că avem o funcție predecesor $\mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$

- ::= λm n.n **P** m — dă 0 dacă m ≤ n

```
Presupunem că avem o funcție predecesor \mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}
- ::= \lambda m \ n.n \ \mathbf{P} \ m - dă \ 0 \ dacă \ m \leq n
\mathbf{?0} = ::= \lambda n.n(\lambda x.false) true - testează dacă \ n \in 0
```

```
Presupunem că avem o funcție predecesor \mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}
- ::= \lambda m \, n.n \, \mathbf{P} \, m - dă \, 0 \, dacă \, m \leq n
?0 = ::= \lambda n.n(\lambda x. false) true - testează dacă \, n \in 0
<= ::= \lambda m \, n. \, ?0 = (-mn)
```

```
Presupunem că avem o funcție predecesor \mathbf{P} \ x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}

- ::= \lambda m \ n.n \ \mathbf{P} \ m — dă 0 dacă m \leq n

?0= ::= \lambda n.n(\lambda x.false)true — testează dacă n \in 0

<= ::= \lambda m \ n. ?0= (- m \ n)

> ::= \lambda m \ n. not (<= m \ n)

>= ::= \lambda m \ n. <= n \ m

< ::= \lambda m \ n. > n \ m
```

```
Presupunem că avem o funcție predecesor \mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}
          - ::= \lambda m n.n P m — dă 0 dacă m < n
       ?0= ::= \lambda n.n(\lambda x.false)true — testează dacă n e 0
          <= ::= \lambda m \ n. \ ?0= (-m \ n)
           > := \lambda m \ n. \ not (<= m \ n)
          \geq ::= \lambda m n <= n m
           < ::= \lambda m \ n. > n \ m
           = ::= \lambda m \ n. \ and (<= m \ n) (>= m \ n)
          \Leftrightarrow ::= \lambda m \ n. \ \mathbf{not} \ (= m \ n)
```

Problemă

Cum definim functia P?

$$\mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$$

$$\mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$$
$$\mathbf{P}'' = \lambda n \cdot \mathbf{n} \mathbf{S}'' \text{ (pair 0 0)}$$

$$\mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$$

$$\mathbf{P}'' = \lambda n. n \mathbf{S}'' \text{ (pair } 0 \text{ 0)}$$

$$\mathbf{S}'' = \lambda p. (\lambda x. \text{ pair } x(\mathbf{S} x)) \text{ (snd } p)$$

$$\mathbf{P} \ x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$$

$$\mathbf{P}'' = \lambda n. n \ \mathbf{S}'' \ (\mathbf{pair} \ 0 \ 0)$$

$$\mathbf{S}'' = \lambda p. (\lambda x. \ \mathbf{pair} \ x(\mathbf{S} \ x)) \ (\mathbf{snd} \ p)$$

$$\mathbf{P} = \lambda n. \ \mathbf{fst} \ (\mathbf{P}'' \ n)$$

$$\mathbf{P} x = \begin{cases} 0 & x = 0 \\ x - 1 & x \neq 0 \end{cases}$$
$$\mathbf{P}'' = \lambda n \cdot n \mathbf{S}'' \text{ (pair 0 0)}$$

$$S'' = \lambda p.(\lambda x. pair x(S x)) (snd p)$$

$$P = \lambda n$$
. fst $(P'' n)$

$$\begin{array}{l} \mathbf{P} \; 2 \to_{\beta} \; \mathbf{fst} \; (\mathbf{P}'' \; 2) \to_{\beta} \; \mathbf{fst} \; (2 \; \mathbf{S}'' \; (\mathbf{pair} \; 0 \; 0)) \to_{\beta}^2 \\ \mathbf{fst} \; (\mathbf{S}'' \; (\mathbf{S}'' \; (\mathbf{pair} \; 0 \; 0))) \to_{\beta} \; \mathbf{fst} \; (\mathbf{S}'' \; (\mathbf{S}'' \; (\mathbf{pair} \; 0 \; 0))) \to_{\beta} \\ \mathbf{fst} \; (\mathbf{S}'' \; ((\lambda x. \; \mathbf{pair} \; x(\mathbf{S} \; x)) \; (\mathbf{snd} \; (\mathbf{pair} \; 0 \; 0)))) \to_{\beta}^6 \\ \mathbf{fst} \; (\mathbf{S}'' \; ((\lambda x. \; \mathbf{pair} \; x(\mathbf{S} \; x)) \; 0)) \to_{\beta} \; \mathbf{fst} \; (\mathbf{S}'' \; (\mathbf{pair} \; 0(\mathbf{S} \; 0))) \to_{\beta}^8 \\ \mathbf{fst} \; (\mathbf{pair} \; (\mathbf{S} \; 0)(\mathbf{S} \; (\mathbf{S} \; 0))) \to_{\beta}^6 \; \mathbf{S} \; 0 \to_{\beta}^3 \; 1 \end{array}$$

Funcția predecesor — definiție alternativă directă

```
Idee 1: P := \lambda n. ?0= n \in (P' n) — am tratat primul caz. acum
              vrem o functie P' care calculeaza n-1 dacă n \neq 0
    Idee 2: folosim iteratia P' := \lambda n.n S' Z', unde
                 \square S' e un fel de succesor
                 \square Z' e un fel de -1, i.e. S' Z' = 0
     S' := \lambda n.n S 1
     Z' := \lambda s z \cdot 0 - Z' nu e codificarea unui număr
              Dar se verifică că S' Z' \rightarrow_{\beta} Z' S 1 \rightarrow^{2}_{\beta} 0
Totul e OK deoarece P' e aplicată doar pe numere diferite de 0.
      P ::= \lambda n. ?0= n 0 (n (\lambda n.n S 1) (\lambda s z.0))
```

Liste

Intuiție: Capabilitatea de a agrega o listă

Codificare: O funcție cu 2 argumente

funcția de agregare și valoarea inițială

null ::= $\lambda a i.i$ — lista vidă cons ::= $\lambda x l.\lambda a i.a x (l a i)$ Constructorul de liste

Exemplu: cons 3 (cons 5 null) $\rightarrow_{\beta}^{2} \lambda a i.a 3$ (cons 5 null a i) $\rightarrow_{\beta}^{4} \lambda a i.a 3$ (a 5 (null a i)) $\rightarrow_{\beta}^{2} \lambda a i.a 3$ (a 5 i)

Lista [3,5] reprezintă capabilitatea de a agrega elementele 3 si apoi 5 dată fiind o funcție de agregare *a* și o valoare implicită *i*. Pentru aceste liste, operatia de bază este foldr.

```
null ::= \lambda a i.i — lista vidă cons ::= \lambda x I.\lambda a i.a x (I a i)
```

```
null ::= \lambda a i.i — lista vidă cons ::= \lambda x l.\lambda a i.a x (l a i) ?null= ::= \lambda l.l (\lambda x v.false) true
```

```
null ::= \lambda a i.i — lista vidă

cons ::= \lambda x l.\lambda a i.a x (l a i)

?null= ::= \lambda l.l (\lambda x v.false) true

head ::= \lambda d l.l (\lambda x v.x) d

primul element al listei, sau d dacă lista e vidă
```

```
null ::= \lambda a i.i — lista vidă
   cons ::= \lambda x I.\lambda a i.a x (I a i)
?null= ::= \lambda I.I (\lambda x \ v.false) true
   head ::= \lambda d I.I (\lambda x v.x) d
                primul element al listei, sau d dacă lista e vidă
   tail ::= \lambda I. fst (I(\lambda x p. pair (snd p) (cons x (snd p)))
               p))) (pair null null))
                coada listei, sau lista vidă dacă lista e vidă
 foldr ::= \lambda f i I.I f i
    map ::= \lambda f I.I (\lambda x t. \mathbf{cons} (f x) t) \mathbf{null}
filter ::= \lambda p I.I (\lambda x t.p x (cons x t) t) null
```

```
fact ::= \lambda n. \text{ snd } (n (\lambda p. \text{ pair } (S (\text{fst } p))(* (\text{fst } p)(\text{snd } p))) (\text{pair } 1 \ 1))
```

```
fact ::= \lambda n. \text{ snd } (n (\lambda p. \text{ pair } (S (\text{fst } p)))(* (\text{fst } p)(\text{snd } p))) (\text{pair } 1 \ 1))
fib ::= <math>\lambda n. \text{ fst } (n (\lambda p. \text{ pair } (\text{snd } p)(+ (\text{fst } p) (\text{snd } p))) (\text{pair } 0 \ 1))
```

```
fact ::= \lambda n. \operatorname{snd} (n (\lambda p. \operatorname{pair} (S (\operatorname{fst} p)))(* (\operatorname{fst} p)(\operatorname{snd} p))) (\operatorname{pair} 1 1))

fib ::= <math>\lambda n. \operatorname{fst} (n (\lambda p. \operatorname{pair} (\operatorname{snd} p)) + (\operatorname{fst} p) (\operatorname{snd} p))) (\operatorname{pair} 0 1))

divMod ::= \lambda m n.m (\lambda p. > n (\operatorname{snd} p) p (\operatorname{pair} (S (\operatorname{fst} p)) (-(\operatorname{snd} p) n))) (\operatorname{pair} 0 m)
```

```
fact ::= \lambda n. \text{ snd } (n (\lambda p. \text{ pair } (S (\text{fst } p)))(* (\text{fst } p)(\text{snd } p))) (\text{pair } 1 1))

fib ::= <math>\lambda n. \text{ fst } (n (\lambda p. \text{ pair } (\text{snd } p))(+ (\text{fst } p) (\text{snd } p))) (\text{pair } 0 1))

divMod ::= \lambda m n.m (\lambda p. > n (\text{snd } p) p (\text{pair } (S (\text{fst } p)) (- (\text{snd } p) n))) (\text{pair } 0 m)
```

Observatii

- Nu toate funcțiile pot fi definite prin iterare fixată
- □ Pentru **divMod** obținem răspunsul (de obicei) din mult mai puţin de *m* iteraţii

Recursie

 $\ \square$ există termeni care **nu** pot fi reduși la o β -formă normală, de exemplu

$$(\lambda x.x\ x)(\lambda x.x\ x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x.x\ x)(\lambda x.x\ x)$$

În λ -calcul putem defini calcule infinite!

Recursie

 $\ \square$ există termeni care **nu** pot fi reduși la o β -formă normală, de exemplu

$$(\lambda x.x \ x)(\lambda x.x \ x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x.x \ x)(\lambda x.x \ x)$$
 În λ -calcul putem defini calcule infinite!

- □ Dacă notăm $Af ::= \lambda x.f(x x)$ atunci $Af Af =_{\beta} (\lambda x.f(x x)) Af =_{\beta} f(Af Af)$
- □ Dacă notăm Yf ::= Af Af atunci $Yf =_{\beta} f Yf$.

Recursie

 $\ \square$ există termeni care **nu** pot fi reduși la o β -formă normală, de exemplu

$$(\lambda x.x \ x)(\lambda x.x \ x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x.x \ x)(\lambda x.x \ x)$$
 În λ -calcul putem defini calcule infinite!

- □ Dacă notăm $Af ::= \lambda x.f(x x)$ atunci $Af Af =_{\beta} (\lambda x.f(x x)) Af =_{\beta} f(Af Af)$
- $\square$ Dacă notăm Yf ::= Af Af atunci $Yf =_{\beta} f Yf$.
- □ Fie $Y ::= \lambda f.(\lambda x.f(x x)) (\lambda x.f(x x))$ Atunci $Y f =_{\beta} f(Y f)$

- $\square$ pentru o funcție $f: X \to X$ un **punct fix** este un element
  - $x_0 \in X \operatorname{cu} f(x_0) = x_0.$
    - $\ \square \ f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = x + 1 \text{ nu are puncte fixe}$
    - $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = 2x$ are punctul fix x = 0

- $\square$ pentru o funcție $f: X \to X$ un **punct fix** este un element
  - $x_0 \in X \text{ cu } f(x_0) = x_0.$
    - $\square$ $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = x + 1$ nu are puncte fixe
    - $\square$ $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = 2x$ are punctul fix x = 0
- ☐ În λ-calcul

$$\mathbf{Y} ::= \lambda f.(\lambda x.f(x x))(\lambda x.f(x x))$$

are proprietatea că $Y f =_{\beta} f (Y f)$, deci Y f este un **punct fix** pentru f.

- □ pentru o funcție $f: X \to X$ un **punct fix** este un element $x_0 \in X$ cu $f(x_0) = x_0$.
  - $\ \square \ f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = x + 1 \text{ nu are puncte fixe}$
  - $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = 2x$ are punctul fix x = 0
- ☐ În λ-calcul

$$\mathbf{Y} ::= \lambda f.(\lambda x.f(x x))(\lambda x.f(x x))$$

are proprietatea că $Y f =_{\beta} f (Y f)$, deci Y f este un **punct fix** pentru f.

Y se numește combinator de punct fix.

- □ pentru o funcție $f: X \to X$ un **punct fix** este un element $x_0 \in X$ cu $f(x_0) = x_0$.
  - $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = x + 1$ nu are puncte fixe
  - $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}, f(x) = 2x$ are punctul fix x = 0
- ☐ În λ-calcul

$$\mathbf{Y} ::= \lambda f.(\lambda x.f(x x))(\lambda x.f(x x))$$

are proprietatea că $Y f =_{\beta} f (Y f)$, deci Y f este un **punct fix** pentru f.

Y se numește combinator de punct fix.

Avem
$$Y f =_{\beta} f (Y f) =_{\beta} f (f (Y f)) =_{\beta} \dots$$

Putem folosi Y pentru a obține apeluri recursive!

Puncte fixe - funcția factorial

fact ::=
$$\lambda n$$
. **if** (**?0**= n) 1 (* n (fact (**P** n)))

Puncte fixe - functia factorial

fact ::=
$$\lambda n$$
. **if** (?**0**= n) 1 (* n (fact (**P** n)))

Această definiție nu este corectă conform regulilor noastre, cum procedăm?

Puncte fixe - functia factorial

fact ::=
$$\lambda n$$
. **if** (**?0**= n) 1 (* n (fact (**P** n)))

Această definiție nu este corectă conform regulilor noastre, cum procedăm?

□ Pasul 1: abstractizăm, astfel încât construcția să fie corectă $\mathbf{factA} ::= \lambda f.\lambda n. \mathbf{if} (?0=n) 1 (* n (f(P n)))$

Puncte fixe - funcția factorial

fact ::=
$$\lambda n$$
. **if** (**?0**= n) 1 (* n (fact (P n)))

Această definiție nu este corectă conform regulilor noastre, cum procedăm?

- □ Pasul 1: abstractizăm, astfel încât construcția să fie corectă
  - $\mathbf{factA} ::= \lambda f. \lambda n. \ \mathbf{if} \ (\mathbf{?0} = n) \ 1 \ (\mathbf{*} \ n \ (\mathbf{f} \ (\mathbf{P} \ n)))$
- □ Pasul 2: aplicăm combinatorul de punct fix

Puncte fixe - functia factorial

fact ::=
$$\lambda n$$
. **if** (**?0**= n) 1 (* n (fact (**P** n)))

Această definiție nu este corectă conform regulilor noastre, cum procedăm?

- □ Pasul 1: abstractizăm, astfel încât construcția să fie corectă $factA := \lambda f.\lambda n. if (?0=n) 1 (* n (f (P n)))$
- □ Pasul 2: aplicăm combinatorul de punct fix

Decarece Y factA= $_{\beta}$ factA (Y factA) obtinem

fact=
$$_{\beta} \lambda n.$$
 if (**?0=** n) 1 (* n (fact (**P** n))

divMod — definiție recursivă

Definiția primitiv recursivă (fără Y)

```
\frac{\mathbf{divMod} ::= \lambda m \ n.m \ (\lambda p. > n \ (\mathbf{snd} \ p) \ p \ (\mathbf{pair} \ (\mathbf{S} \ (\mathbf{fst} \ p)) \ (-(\mathbf{snd} \ p) \ n))) \ (\mathbf{pair} \ 0 \ m)}{(\mathbf{pair} \ 0 \ m)}
```

Definiția recursivă (incorectă)

```
divMod := \lambda m \ n. ?0= n (pair 0 m) (divMod' 0 m) where divMod' := \lambda q \ r. > n \ r (pair q \ r) (divMod' (S q)(- m \ n))
```

Definiția recursivă (corectă, folosind Y)

Apel prin valoare (Call by Value)

- Pentru a reduce e_1 e_2 :
  - □ Reducem e_1 până la o funcție $\lambda x.e$
  - □ Apoi reducem e₂ până la o valoare v
  - □ Apoi reducem $(\lambda x.e)$ v la [v/x]e
- Nu simplificăm sub λ

Apel prin valoare (Call by Value)

```
Pentru a reduce e_1 e_2:
```

- □ Reducem e_1 până la o funcție $\lambda x.e$
- □ Apoi reducem e₂ până la o valoare v
- □ Apoi reducem $(\lambda x.e)$ v la [v/x]e

Nu simplificăm sub λ

Apel prin nume (Limbaje pur funcționale)

Pentru a reduce e_1 e_2 :

- $\square$ Reducem e_1 până la o funcție $\lambda x.e$
- $\square$ Apoi reducem $(\lambda x.e)$ e_2 la $[e_2/x]e$

Nu simplificăm sub *λ* nici în dreapta aplicației

Apel prin nume (Limbaje pur funcționale)

Pentru a reduce e_1 e_2 :

- $\square$ Reducem e_1 până la o funcție $\lambda x.e$
- □ Apoi reducem $(\lambda x.e)$ e_2 la $[e_2/x]e$

Nu simplificăm sub λ nici în dreapta aplicației

Evaluare leneșă

```
Pentru a reduce e₁ e₂:
□ Reduc e₁ până la o funcție λx.e
□ Apoi reduc corpul funcției e până la un e' care are nevoie de x
□ Apoi reduc e₂ până la o valoare v
□ Apoi reduc (λx.e') v la [v/x]e'
```

Evaluare nerestrictionată

```
Pentru a reduce e_1 e_2

Reducem fie e_1 fie e_2

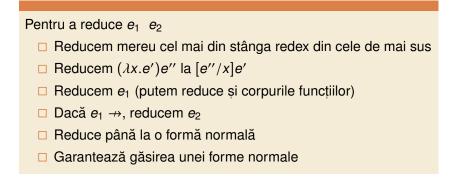
Putem reduce corpurile funcțiilor

Oricând avem (\lambda x.e')e'', o putem (sau nu) reduce la [e''/x]e'

Reduce până la o formă normală

Nu garantează găsirea unei forme normale
```

Evaluare "normală"

Apel prin valoare

Pentru a reduce e_1 e_2 :

- □ Reducem e_1 până la o funcție $\lambda x.e$
- □ Apoi reducem e₂ până la o valoare v
- $\square$ Apoi reducem $(\lambda x.e)$ v la [v/x]e

Reguli

Apel prin nume

Pentru a reduce e_1 e_2 :

- $\square$ Reducem e_1 până la o functie $\lambda x.e$
- $\square$ Apoi reducem $(\lambda x.e)$ e_2 la $[e_2/x]e$

Reguli

$$\begin{array}{ll} \text{(N@S)} & \frac{e_1 \to_\beta e_1'}{e_1 \ e_2 \to_\beta e_1' \ e_2} \\ \text{(N@)} & (\lambda x.e_1) \ e_2 \to_\beta e \quad \textit{dacă} \ e = [e_2/x]e_1 \end{array}$$

Evaluare nerestricționată

Pentru a reduce e₁ e₂

- □ Reducem fie e₁ fie e₂
- □ Putem reduce corpurile functiilor
- $\square$ Oricând avem $(\lambda x.e')e''$, o putem (sau nu) reduce la [e''/x]e'

Reguli

$$\begin{array}{ll} \text{(NR@S)} & \frac{e_1 \rightarrow e_1'}{e_1 \ e_2 \rightarrow e_1' \ e_2} \\ \text{(NR@D)} & \frac{e_2 \rightarrow e_2'}{e_1 \ e_2 \rightarrow e_1 \ e_2'} \\ \text{(NRFUND)} & \frac{e \rightarrow e'}{\lambda x.e \rightarrow \lambda x.e'} \\ \text{(NR@)} & (\lambda x.e_1) \ e_2 \rightarrow e \quad \textit{dacă} \ e = [e_2/x]e_1 \end{array}$$

Evaluare "normală"

Pentru a reduce e₁ e₂

- □ Reducem mereu cel mai din stânga redex din cele de mai sus
- □ Reducem $(\lambda x.e')e''$ la [e''/x]e'
- □ Reducem e₁ (putem reduce și corpurile funcțiilor)
- □ Dacă e₁ →, reducem e₂

Reguli

$$\begin{array}{ll} \text{(Nor@)} & (\lambda x.e_1) & e_2 \rightarrow e & \textit{dacă} \ e = [e_2/x]e_1 \\ \\ \text{(Nor@S)} & \frac{e_1 \rightarrow e_1'}{e_1 & e_2 \rightarrow e_1' & e_2} & \textit{dacă} \ e_1 \ \text{nu e încă funcție} \\ \\ \text{(NorFunD)} & \frac{e \rightarrow e'}{\lambda x.e \rightarrow \lambda x.e'} \\ \\ \text{(Nor@D)} & \frac{e_1 \rightarrow e_2 \rightarrow e_2'}{e_1 & e_2 \rightarrow e_1 & e_2'} \end{array}$$

Evaluare leneșă

 $\square$ Apo reduc $(\lambda x.e')$ v la [v/x]e'

Pentru a reduce e_1 e_2 :

Reduc e_1 până la o funcție $\mathbf{fun}$ $(x:T) \to e$ Apoi reduc corpul funcției e până la un e' care are nevoie de xApoi reduc e_2 până la o valoare v

Reguli?

E mai complicat decât pare, deoarece trebuie să ne dăm seama că e' are nevoie de x.

Contexte de evaluare

- □ Găsirea redex-ului prin analiză sintactică
- □ Putem înlocui regulile structurale cu reguli gramaticale

Sintaxă:
$$e := x \mid \lambda x.e \mid e e$$

Reguli structurale

$$egin{array}{c} e_1 \longrightarrow_eta e_1' \ \hline e_1 \ e_2 \longrightarrow_eta e_1' \ e_2 \longrightarrow_eta e_2' \end{array}$$

$$\frac{e_2 \longrightarrow_{\beta} e_2}{\langle (\lambda x. e_1) e_2 \longrightarrow_{\beta} (\lambda x. e_1) e_2'}$$

Contexte de evaluare

Instantierea unui context c cu expresia e

$$c[e] = [e/\blacksquare]c$$

Contexte de evaluare

Sintaxă: $e := x \mid \lambda x.e \mid e e$

Contexte: $c := \blacksquare \mid c \mid a \mid (\lambda x.e) \mid c$

Exemple de contexte

Corecte Gresite

■ 5

 $3 \blacksquare true x \blacksquare$

Exemple de contexte instanțiate

- $\Box \blacksquare [x \ 1] = x \ 1$
- $\square$ (9 (**1** 7))[x] = 9 (x 7)
- $\square$ (9 ($\blacksquare$ 7))[5] = 9 (5 7)

Semantica Operațională Contextuală

Un pas de executie folosind contexte de evaluare

- Descompune expresia în contextul c și redex-ul r
- Aplică o regulă operațională asupra lui r obținând e
- □ Pune *e* în contextul inițial, obținând *c*[*e*]

$$\frac{r\longrightarrow_{\beta}e}{c[r]\longrightarrow_{\beta}c[e]}$$

Evaluare lenesă folosind Semantica Contextuală

Contexte de evaluare pentru aplicatie

Regulă de evaluare pentru aplicatie

$$(\lambda x.c[x]) \ v \rightarrow (\lambda x.c[v]) \ v$$

Curs 8

2020-2021 Fundamentele limbajelor de programare

Cuprins

- Programare logică & Prolog
- 2 Tipuri de date compuse
- 3 Liste și recursie
- 4 Exemplu: reprezentarea unei GIC

Programare logică & Prolog

□ Programarea logică este o paradigmă de programare bazată pe logică formală.

- □ Programarea logică este o paradigmă de programare bazată pe logică formală.
- □ Unul din sloganurile programării logice:

Program = Logică + Control (R. Kowalski)

- □ Programarea logică este o paradigmă de programare bazată pe logică formală.
- ☐ Unul din sloganurile programării logice:

```
Program = Logică + Control (R. Kowalski)
```

□ Programarea logică poate fi privită ca o deducție controlată.

- □ Programarea logică este o paradigmă de programare bazată pe logică formală.
- ☐ Unul din sloganurile programării logice:

```
Program = Logică + Control (R. Kowalski)
```

- Programarea logică poate fi privită ca o deducție controlată.
- ☐ Un program scris într-un limbaj de programare logică este o listă de formule într-o logică

ce exprimă fapte și reguli despre o problemă.

Programarea logică este o paradigmă de programare bazată pe logică formală.
Unul din sloganurile programării logice: Program = Logică + Control (R. Kowalski)
Programarea logică poate fi privită ca o deducție controlată.
Un program scris într-un limbaj de programare logică este o listă de formule într-o logică ce exprimă fapte și reguli despre o problemă.
Exemple de limbaje de programare logică: Prolog Answer set programming (ASP) Datalog

Ce veți vedea la laborator

Prolog

- bazat pe logica clauzelor Horn
- semantica operațională este bazată pe rezoluție
- este Turing complet
- vom folosi implementarea SWI-Prolog

Ce veti vedea la laborator

Prolog

- bazat pe logica clauzelor Horn
- semantica operaţională este bazată pe rezoluţie
- este Turing complet
- vom folosi implementarea SWI-Prolog

Limbajul Prolog este folosit pentru programarea sistemului IBM Watson!

Puteti citi mai multe detalii aici.

Learn Prolog Now!http://www.let.rug.nl/bos/lpn/

Programare logică - în mod idealist

- Un "program logic" este o colecție de proprietăți presupuse (sub formă de formule logice) despre lume (sau mai degrabă despre lumea programului).
- Programatorul furnizează și o proprietate (o formula logică) care poate să fie sau nu adevărată în lumea respectivă (întrebare, query).
- Sistemul determină dacă proprietatea aflată sub semnul întrebării este o consecintă a proprietătilor presupuse în program.
- □ Programatorul nu specifică metoda prin care sistemul verifică dacă întrebarea este sau nu consecință a programului.

Exemplu de program logic

```
\begin{array}{ccc} \text{oslo} & \rightarrow & \text{windy} \\ \text{oslo} & \rightarrow & \text{norway} \\ \text{norway} & \rightarrow & \text{cold} \\ \text{cold} \land \text{windy} & \rightarrow & \text{winterIsComing} \\ & & \text{oslo} \end{array}
```

Exemplu de program logic

```
\begin{array}{ccc} \text{oslo} & \rightarrow & \text{windy} \\ \text{oslo} & \rightarrow & \text{norway} \\ \text{norway} & \rightarrow & \text{cold} \\ \text{cold} & \land & \text{windy} & \rightarrow & \text{winterIsComing} \\ & & \text{oslo} \end{array}
```

Exemplu de întrebare

Este adevărat winterIsComing?

Putem să testăm în SWI-Prolog

Program:

```
windy :- oslo.
norway :- oslo.
cold :- norway.
winterIsComing :- windy, cold.
oslo.
```

Intrebare:

```
?- winterIsComing.
true
```

http://swish.swi-prolog.org/

Sintaxă: constante, variabile, termeni compuși

- ☐ Atomi: sansa, 'Jon Snow', jon_snow
- □ Numere: 23, 23.03,-1

Atomii și numerele sunt constante.

- □ Variabile: X, Stark, _house
- □ Termeni compuşi: father(eddard, jon_snow), and(son(bran,eddard), daughter(arya,eddard))
  - forma generală: atom(termen,..., termen)
  - atom-ul care denumeste termenul se numeste functor
  - numărul de argumente se numește aritate

Un mic exercitiu sintactic

Care din următoarele siruri de caractere sunt constante si care sunt variabile în Prolog? **VINCENT** Footmassage variable23 Variable2000 big kahuna burger 'big kahuna burger' big kahuna burger □ 'Jules' Jules □ ' Jules'

Un mic exercitiu sintactic

□ ' Jules' – constantă

Care din următoarele siruri de caractere sunt constante si care sunt variabile în Prolog? vINCENT - constantă Footmassage – variabilă variable23 - constantă Variable 2000 – variabilă big kahuna burger - constantă 'big kahuna burger' - constantă big kahuna burger - nici una, nici alta 'Jules' – constantă □ Jules – variabilă

Program în Prolog = bază de cunoștințe

Exemplu

```
Un program în Prolog:
```

```
father(eddard, sansa).
father(eddard, jon_snow).

mother(catelyn, sansa).
mother(wylla, jon_snow).

stark(eddard).
stark(catelyn).

stark(X) :- father(Y, X), stark(Y).
```


Un program în Prolog este o bază de cunoștințe (Knowledge Base).

Program în Prolog = mulțime de predicate

Practic, gândim un program în Prolog ca o mulțime de predicate cu ajutorul cărora descriem *lumea* (*universul*) programului respectiv.

Exemplu

```
father(eddard, sansa).
father(eddard, jon_snow).

mother(catelyn, sansa).
mother(wylla, jon_snow).

stark(eddard).
stark(catelyn).

stark(X) :- father(Y,X), stark(Y).
```

Un program în Prolog

Program

Fapte + Reguli

Program

- ☐ Un program în Prolog este format din reguli de forma Head :- Body.
- ☐ Head este un predicat, iar Body este o secvență de predicate separate prin virgulă.
- ☐ Regulile fără Body se numesc fapte.

Program

- □ Un program în Prolog este format din reguli de forma Head :- Body.
- Head este un predicat, iar Body este o secvență de predicate separate prin virgulă.
- ☐ Regulile fără Body se numesc fapte.

Exemplu

- □ Exemplu de regulă: stark(X) :- father(Y,X), stark(Y).
- ☐ Exemplu de fapt: father(eddard, jon_snow).

Interpretarea din punctul de vedere al logicii

□ operatorul :- este implicația logică ←

Exemplu

```
winterfell(X) :- stark(X)
```

dacă stark(X) este adevărat, atunci winterfell(X) este adevărat.

Interpretarea din punctul de vedere al logicii

□ operatorul :- este implicatia logică ←

Exemplu

```
winterfell(X) :- stark(X)
dacă stark(X) este adevărat, atunci winterfell(X) este adevărat.
```

□ virgula , este conjuncția ∧

Exemplu

```
stark(X) :- father(Y,X), stark(Y)
dacă father(Y,X) și stark(Y) sunt adevărate,
atunci stark(X) este adevřat.
```

Interpretarea din punctul de vedere al logicii

mai multe reguli cu același Head definesc același predicat, între defiții fiind un sau logic.

Exemplu

```
got_house(X) :- stark(X).
got_house(X) :- lannister(X).
got_house(X) :- targaryen(X).
got_house(X) :- baratheon(X).

dacă
stark(X) este adevărat sau lannister(X) este adevărat sau
targaryen(X) este adevărat sau baratheon(X) este adevărat,
atunci
got_house(X) este adevărat.
```

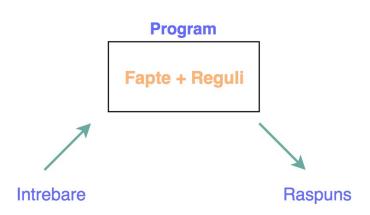
Un program în Prolog

Program

Fapte + Reguli

Cum folosim un program în Prolog?

Întrebări în Prolog

Întrebări și ținte în Prolog

- □ Prolog poate răspunde la întrebări legate de consecințele relațiilor descrise într-un program în Prolog.
- □ Întrebările sunt de forma:

```
?- predicat<sub>1</sub>(...),...,predicat<sub>n</sub>(...).
```

- □ Prolog verifică dacă întrebarea este o consecință a relațiilor definite în program.
- Dacă este cazul, Prolog caută valori pentru variabilele care apar în întrebare astfel încât întrebarea să fie o consecință a relațiilor din program.
- un predicat care este analizat pentru a se răspunde la o întrebare se numește țintă (goal).

Întrebări în Prolog

Prolog poate da 2 tipuri de răspunsuri:

- false în cazul în care întrebarea nu este o consecință a programului.
- □ true sau valori pentru variabilele din întrebare în cazul în care întrebarea este o consecintă a programului.

Întrebări în Prolog

Prolog poate da 2 tipuri de răspunsuri:

- false în cazul în care întrebarea nu este o consecință a programului.
- □ true sau valori pentru variabilele din întrebare în cazul în care întrebarea este o consecintă a programului.

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă regulile în ordinea apariției lor.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

```
foo(a). foo(b). foo(c).
```

și că punem următoarea întrebare:

```
?- foo(X).
```

$$X = a$$
.

Pentru a răspunde la întrebare se caută o potrivire (unificator) între scopul foo(X) și baza de cunoștințe. Raspunsul este substituția care realizează potrivirea, în cazul nostru X = a.

Răspunsul la întrebare este găsit prin unificare!

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă regulile în ordinea apariției lor.

Exemplu

Dacaă nu se poate face potrivirea, răspunsul este false.

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă regulile în ordinea apariției lor.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

```
foo(a). foo(b). foo(c).
```

și că punem următoarea întrebare:

```
?- foo(X).
```

$$X = a$$
.

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă regulile în ordinea apariției lor.

```
Să presupunem că avem programul:
foo(a). foo(b). foo(c).
si că punem următoarea întrebare:
?-foo(X).
X = a.
Dacă dorim mai multe răspunsuri, tastăm ;
?-foo(X).
X = a;
X = b;
X = c.
```

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă regulile în ordinea apariției lor.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

```
foo(a). foo(b).
```

foo(c).

și că punem următoarea întrebare:

```
?- foo(X).
```

Pentru a găsi un raspuns, Prolog redenumește variabilele.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

foo(a).

foo(b).

foo(c).

și că punem următoarea întrebare:

?- foo(X).

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă regulile în ordinea apariției lor.

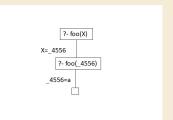
Exemplu

Să presupunem că avem programul:

```
foo(a).
```

foo(c).

și că punem următoarea întrebare:

În acest moment, a fost găsită prima soluție: X=_4556=a.

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

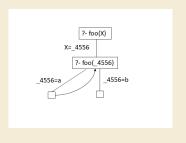
foo(a).

foo(b).

foo(c).

și că punem următoarea întrebare:

?- foo(X).

Dacă se dorește încă un răspuns, atunci se face un pas înapoi în arborele de căutare si se încearcă satisfacerea tintei cu o nouă valoare.

Pentru a găsi un raspuns, Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

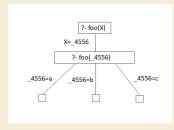
foo(a).

foo(b).

foo(c).

și că punem următoarea întrebare:

?- foo(X).

arborele de căutare

Exemplu

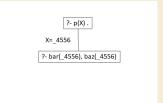
Să presupunem că avem programul:

bar(b).

bar(c).

baz(c).

și că punem următoarea întrebare:

Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

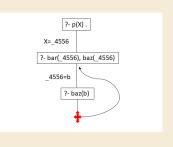
bar(b).

bar(c).

baz(c).

și că punem următoarea întrebare:

?- bar(X),baz(X).

Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu

Să presupunem că avem programul:

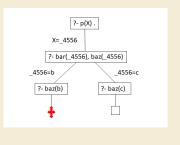
bar(b).

bar(c).

baz(c).

și că punem următoarea întrebare:

$$?- bar(X), baz(X).$$

Solutia găsită este: X=_4556=c.

Ce se întâmplă dacă schimbăm ordinea regulilor?

```
Să presupunem că avem programul:

bar(c).
bar(b).

baz(c).

și că punem următoarea întrebare:
?- bar(X),baz(X).
```

Ce se întâmplă dacă schimbăm ordinea regulilor?

Exemplu

```
Să presupunem că avem programul:

bar(c).
bar(b).

baz(c).

şi că punem următoarea întrebare:
?- bar(X),baz(X).

X = c ;
false
```

Vă explicați ce s-a întâmplat? Desenați arborele de căutare!

Un program mai complicat

Problema colorării hărților

Să se coloreze o hartă dată cu un număr minim de culori astfel încât oricare două țări vecine să fie colorate diferit.

Sursa imaginii

Un program mai complicat

Problema colorării hărților

Să se coloreze o hartă dată cu un număr minim de culori astfel încât oricare două țări vecine să fie colorate diferit.

Cum modelăm această problemă în Prolog?

Sursa imaginii

Un program mai complicat

Problema colorării hărtilor

Să se coloreze o hartă dată cu un număr minim de culori astfel încât oricare două țări vecine să fie colorate diferit.

Cum modelăm această problemă în Prolog?

Exemplu

Trebuie să definim:

- culorile
- □ harta
- constrângerile

Sursa imaginii

Definim culorile

```
culoare(albastru).
culoare(rosu).
culoare(verde).
culoare(galben).
```

Definim culorile, harta

Definim culorile, harta și constrângerile.

```
culoare(albastru).
culoare(rosu).
culoare(verde).
culoare(galben).
harta(RO, SE, MD, UA, BG, HU) :- vecin(RO, SE), vecin(RO, UA),
                             vecin(RO,MD), vecin(RO,BG),
                             vecin(RO,HU), vecin(UA,MD),
                             vecin(BG,SE), vecin(SE,HU).
vecin(X,Y) :- culoare(X),
              culoare(Y),
              X == Y.
```

Definim culorile, harta și constrângerile. Cum punem întrebarea?

```
culoare(albastru).
culoare(rosu).
culoare(verde).
culoare(galben).
harta(RO, SE, MD, UA, BG, HU) :- vecin(RO, SE), vecin(RO, UA),
                             vecin(RO,MD), vecin(RO,BG),
                             vecin(RO,HU), vecin(UA,MD),
                             vecin(BG,SE), vecin(SE,HU).
vecin(X,Y) :- culoare(X),
              culoare(Y),
              X == Y.
```

Definim culorile, harta și constrângerile. Cum punem întrebarea?

```
culoare(albastru).
culoare(rosu).
culoare(verde).
culoare(galben).
harta(RO, SE, MD, UA, BG, HU) :- vecin(RO, SE), vecin(RO, UA),
                             vecin(RO,MD), vecin(RO,BG),
                             vecin(RO,HU), vecin(UA,MD),
                             vecin(BG,SE), vecin(SE,HU).
vecin(X,Y) :- culoare(X),
              culoare(Y),
              X == Y.
?- harta(RO,SE,MD,UA,BG,HU).
```

Ce răspuns primim?

```
culoare(albastru).
culoare(rosu).
culoare(verde).
culoare(galben).
harta(RO, SE, MD, UA, BG, HU) :- vecin(RO, SE), vecin(RO, UA),
                             vecin(RO,MD), vecin(RO,BG),
                             vecin(RO,HU), vecin(UA,MD),
                             vecin(BG,SE), vecin(SE,HU).
vecin(X,Y) :- culoare(X),
              culoare(Y),
              X = Y.
?- harta(RO,SE,MD,UA,BG,HU).
```

```
culoare(albastru).
culoare(rosu).
culoare(verde).
culoare(galben).
harta(RO, SE, MD, UA, BG, HU) :-
                              vecin(RO,SE), vecin(RO,UA),
                               vecin(RO,MD), vecin(RO,BG),
                               vecin(RO,HU), vecin(UA,MD),
                               vecin(BG,SE), vecin(SE,HU).
vecin(X,Y) :- culoare(X),
              culoare(Y),
              X = Y.
?- harta(RO,SE,MD,UA,BG,HU).
R0 = albastru.
SE = UA, UA = rosu,
MD = BG, BG = HU, HU = verde
```

Compararea termenilor: =,\=, ==,\==

```
    T = U reuşeşte dacă există o potrivire (termenii se unifică)
    T \= U reuşeşte dacă nu există o potrivire
    T == U reuşeşte dacă termenii sunt identici
    T \== U reuşeşte dacă termenii sunt diferiți
```

Compararea termenilor: =,\=, ==,\==

```
    T = U reuşeşte dacă există o potrivire (termenii se unifică)
    T \= U reuşeşte dacă nu există o potrivire
    T == U reuşeşte dacă termenii sunt identici
    T \== U reuşeşte dacă termenii sunt diferiți
```

Exemplu

☐ În exemplul de mai sus, 1+1 este privită ca o expresie, nu este evaluată. Există si predicate care fortează evaluarea.

Negarea unui predicat: \+ pred(X)

```
animal(dog). animal(elephant). animal(sheep).
?- animal(cat).
false
?- \+ animal(cat).
true
```

Negarea unui predicat: \+ pred(X)

```
animal(dog). animal(elephant). animal(sheep).
?- animal(cat).
false
?- \+ animal(cat).
true
```

- Clauzele din Prolog dau doar condiții suficiente, dar nu şi necesare pentru ca un predicat să fie adevărat.
- Pentru a da un răspuns pozitiv la o țintă, Prolog trebuie să construiască o "demonstrație" pentru a arată că mulțimea de fapte și reguli din program implică acea țintă.
- ☐ Astfel, un răspuns false nu înseamnă neapărat că ținta nu este adevărată, ci doar că Prolog nu a reușit să găsească o demonstrație.

Operatorul \+

□ Negarea unei ținte se poate defini astfel:

```
neg(Goal) :- Goal, !, fail.
neg(Goal)
```

unde fail/0 este un predicat care eșuează întotdeauna.

Operatorul \+

□ Negarea unei ținte se poate defini astfel:

```
neg(Goal) :- Goal, !, fail.
neg(Goal)
```

unde fail/0 este un predicat care eșuează întotdeauna.

- ☐ În PROLOG acest predicat este predefinit sub numele \+.
- □ Operatorul \+ se foloseste pentru a nega un predicat.
- !(cut) este un predicat predefinit (de aritate 0) care restricționează mecanismul de backtracking: execuția subțintei! se termină cu succes, deci alegerile (instanțierile) făcute înaite de a se ajunge la! nu mai pot fi schimbate.
- □ O țintă \+ Goal reușește dacă Prolog nu găsește o demonstrație pentru Goal. Negația din Prolog este definită ca incapacitatea de a găsi o demonstratie.
- ☐ Semantica operatorului \+ se numește negation as failure.

Negația ca eșec ("negation as failure")

Exemplu

Să presupunem că avem o listă de fapte cu perechi de oameni căsătoriți între ei:

```
married(peter, lucy).
married(paul, mary).
married(bob, juliet).
married(harry, geraldine).
```

Negația ca eșec

Exemplu (cont.)

Putem să definim un predicat single/1 care reușește dacă argumentul său nu este nici primul nici al doilea argument în faptele pentru married.

```
single(Person) :-
     \+ married(Person, _),
     \+ married(_, Person).

?- single(mary). ?- single(anne). ?- single(X).
false true false
```

Răspunsul la întrebarea ?- single(anne). trebuie gândit astfel:

<u>Presupunem că Anne este single,</u> deoarece nu am putut demonstra că este maritată.

Predicatul -> /2 (if-then-else)

 $\square$ if-then If -> Then :- If, !, Then.

Predicatul -> /2 (if-then-else)

□ if-then

□ if-then-else

Se încearcă demonstrarea predicatului If. Dacă întoarce true atunci se încearcă demonstrarea predicatului Then, iar dacă întoarce false se încearcă demonstrarea predicatului Else.

$$\max(X,Y,Z) :- (X =< Y) -> Z = Y ; Z = X$$

?- $\max(2,3,Z)$.
 $Z = 3$.

Predicatul -> /2 (if-then-else)

□ if-then

□ if-then-else

Se încearcă demonstrarea predicatului If. Dacă întoarce true atunci se încearcă demonstrarea predicatului Then, iar dacă întoarce false se încearcă demonstrarea predicatului Else.

$$\max(X,Y,Z) :- (X =< Y) -> Z = Y ; Z = X$$

?- $\max(2,3,Z)$.
 $Z = 3$.

Observăm că If -> Then este echivalent cu If -> Then ; fail.

Tipuri de date compuse

Termeni compuși f(t1,..., tn)

Termenii sunt unitătile de bază prin care Prolog reprezintă datele. Sunt de 3 tipuri: □ Constante: 23, sansa, 'Jon Snow' Variabile: X, Stark, _house Termeni compusi: predicate termeni prin care reprezentăm datele born(john, date(20,3,1977)) born/2 si date/3 sunt functori born/2 este un predicat date/3 definește date compuse

- ☐ Am văzut că listele sunt definite recursiv astfel:
  - [] este listă
  - [X|L] este listă, unde X este element și L este listă

- ☐ Am văzut că listele sunt definite recursiv astfel:
  - [] este listă
  - [X|L] este listă, unde X este element și L este listă
- □ Cum definim arborii binari în Prolog?

- ☐ Am văzut că listele sunt definite recursiv astfel:
  - □ 「1 este listă
  - [X|L] este listă, unde X este element și L este listă
- ☐ Cum definim arborii binari în Prolog? Soluție posibilă:

- ☐ Am văzut că listele sunt definite recursiv astfel:
  - □ 「1 este listă
  - [X|L] este listă, unde X este element și L este listă
- Cum definim arborii binari în Prolog? Soluție posibilă:
  - void este arbore

void este arbore

arbori

□ Am văzut că listele sunt definite recursiv astfel:
 □ [] este listă
 □ [X|L] este listă, unde X este element și L este listă
 □ Cum definim arborii binari în Prolog? Solutie posibilă:

tree(X,A1,A2) este arbore, unde X este un element, iar A1 si A2 sunt

□ Am văzut că listele sunt definite recursiv astfel:
 □ [] este listă
 □ [X|L] este listă, unde X este element și L este listă
 □ Cum definim arborii binari în Prolog? Soluție posibilă:
 □ void este arbore
 □ tree(X,A1,A2) este arbore, unde X este un element, iar A1 și A2 sunt arbori

tree(X, A1, A2) este un termen compus, dar nu este un predicat!

□ Cum arată un arbore?

□ Cum arată un arbore?

tree(a, tree(b, tree(d, void, void), void), tree(c, void, tree(e, void, void)))

□ Cum arată un arbore?
tree(a, tree(b, tree(d, void, void), void), tree(c, void, tree(e, void, void)))

□ Cum dăm un "nume" arborelui de mai sus?

Cum arată un arbore?

```
tree(a, tree(b, tree(d, void, void), void), tree(c, void, tree(e, void, void)))
```

□ Cum dăm un "nume" arborelui de mai sus? Definim un predicat:

Cum arată un arbore?

```
tree(a, tree(b, tree(d, void, void), void), tree(c, void, tree(e, void, void)))
```

☐ Cum dăm un "nume" arborelui de mai sus? Definim un predicat:

Deoarece în Prolog nu avem declarații explicite de date, pentru a defini arborii vom scrie un predicat care este adevărat atunci când argumentul său este un arbore.

☐ Scrieți un predicat care verifică că un termen este arbore binar.

☐ Scrieți un predicat care verifică că un termen este arbore binar.

Scrieti un predicat care verifică că un termen este arbore binar. binary_tree(void). binary_tree(tree(Element,Left,Right)) :- binary_tree(Left), binary_tree(Right). Eventual putem defini si un predicat pentru elemente: binary_tree(void). binary_tree(tree(Element,Left,Right)) :- binary_tree(Left), binary_tree(Right). element_binary_tree(Element) element_binary_tree(X):- integer(X). /* de exemplu */

test:- def(arb,T), binary_tree(T).

Scrieti un predicat care verifică că un termen este arbore binar. binary_tree(void). binary_tree(tree(Element,Left,Right)) :- binary_tree(Left), binary_tree(Right). Eventual putem defini și un predicat pentru elemente: binary_tree(void). binary_tree(tree(Element,Left,Right)) :- binary_tree(Left), binary_tree(Right). element_binary_tree(Element) element_binary_tree(X):- integer(X). /* de exemplu */

Exercitiu

Scrieți un predicat care verifică că un element aparține unui arbore.

```
tree_member(X,tree(X,Left,Right)).
```

```
tree_member(X,tree(Y,Left,Right)) :- tree_member(X,Left).
```

tree_member(X,tree(Y,Left,Right)) :- tree_member(X,Right).

Exercitiu

Exercitiu

Exercitiu

Exercitiu

Liste și recursie

Listă [t1,...,tn]

O listă în Prolog este un şir de elemente, separate prin virgulă, între paranteze drepte:

```
[1,cold, parent(jon),[winter,is,coming],X]
```

- □ O listă poate conține termeni de orice fel.
- Ordinea termenilor din listă are importanță:

- □ Lista vidă se notează [].
- □ Simbolul | delimitează coada listei:

Listă
$$[t1,...,tn] == [t1 | [t2,...,tn]$$

□ Simbolul | delimitează coada listei:

?-
$$[1,2,3,4,5,6] = [X|T]$$
.
 $X = 1$,
 $T = [2, 3, 4, 5, 6]$.

□ Variabila anonimă _ este unificată cu orice termen Prolog:

?-
$$[1,2,3,4,5,6] = [X|_].$$

X = 1.

Deoarece Prologul face unificare poate identifica şabloane mai complicate:

Exercitiu

□ Definiți un predicat care verifică că un termen este lista.

```
is_list([]).
is_list([_|_]).
```

Exercitiu

Definiți un predicat care verifică că un termen este lista.

```
is_list([]).
is_list([_|_]).
```

□ Definiți predicate care verifică dacă un termen este primul element, ultimul element sau coada unei liste.

```
head([X|_],X).
last([X],X).
last([_|T],Y):- last(T,Y).
tail([],[]).
tail([_|T],T).
```

Exercitiu

□ Definiți un predicat care verifică dacă un termen aparține unei liste.
 member(H, [H|_]).
 member(H, [_|T]) :- member(H,T).

Exercitiu

□ Definiți un predicat care verifică dacă un termen aparține unei liste.

```
member(H, [H|_]).
member(H, [_|T]) :- member(H,T).
```

 Definiți un predicat append/3 care verifică dacă o listă se obține prin concatenarea altor două liste.

```
append([],L,L).
append([X|T],L, [X|R]) :- append(T,L,R).
```

Exercitiu

```
    Definiți un predicat care verifică dacă un termen aparține unei liste.
        member(H, [H|_]).
        member(H, [_|T]) :- member(H,T).
    Definiți un predicat append/3 care verifică dacă o listă se obține prin concatenarea altor două liste.
        append([],L,L).
```

Există predicatele predefinite member/2 și append/3.

append([X|T],L, [X|R]) :- append(T,L,R).

Liste append/3

```
Functia append/3:
?- listing(append/3).
append([],L,L).
append([X|T],L, [X|R]) :- append(T,L,R).
?- append(X,Y,[a,b,c]).
X = []
Y = [a, b, c]:
X = [a]
Y = [b, c];
X = [a, b],
Y = [c];
X = [a, b, c],
Y = \lceil \rceil:
false
```

Funcția astfel definită poate fi folosită atât pentru verificare, cât și pentru generare.

Exercitiu

□ Definiți un predicat elim/3 care verifică dacă o listă se obține din alta prin eliminarea unui element.

Exercitiu

□ Definiți un predicat elim/3 care verifică dacă o listă se obține din alta prin eliminarea unui element.

```
elim(X, [X|T], T).

elim(X, [H|T], [H|L]) :- elim(X,T,L).
```

Exercitiu

□ Definiți un predicat elim/3 care verifică dacă o listă se obține din alta prin eliminarea unui element.

```
elim(X, [X|T], T).
elim(X, [H|T], [H|L]) :- elim(X,T,L).
```

□ Definiți un predicat care perm/2 care verifică dacă două liste sunt permutări.

Exercitiu

□ Definiți un predicat elim/3 care verifică dacă o listă se obține din alta prin eliminarea unui element.

```
elim(X, [X|T], T).
elim(X, [H|T], [H|L]) :- elim(X,T,L).
```

 Definiți un predicat care perm/2 care verifică dacă două liste sunt permutări.

```
perm([],[]). perm([X|T],L) :- elim(X,L,R), perm(R,T).
```

Liste

Exercitiu

□ Definiți un predicat elim/3 care verifică dacă o listă se obține din alta prin eliminarea unui element.

```
elim(X, [X|T], T).
elim(X, [H|T], [H|L]) :- elim(X,T,L).
```

 Definiți un predicat care perm/2 care verifică dacă două liste sunt permutări.

```
perm([],[]). perm([X|T],L) :- elim(X,L,R), perm(R,T).
```

Predicatele predefinite select/3 și permutation/2 au aceeași functionalitate.

solution(X) :- generate(X), check(X).

Exercitiu

Determinați toate cuvintele dintr-o bază de cunoștințe dată, care sunt anagrame ale unui cuvânt dat.

KB: word(relay). word(early). word(layer).

Predicat util:

?- name(relay,L). % <u>conversie între atomi și liste</u> L = [114, 101, 108, 97, 121]

```
solution(X) :- generate(X), check(X).
```

Exercitiu

Determinați toate cuvintele dintr-o bază de cunoștințe dată, care sunt anagrame ale unui cuvânt dat.

```
KB: word(relay). word(early). word(layer).
```

Predicat util:

```
?- name(relay,L). % <u>conversie între atomi și liste</u>
L = [114, 101, 108, 97, 121]
```

Două abordări posibile:

- □ se generează o posibilă, soluție apoi se testează dacă este în KB.
- □ se parcurge KB și pentru fiecare termen se testează dacă e soluție.

```
solution(X) :- generate(X), check(X).
```

Exercitiu

```
KB: word(relay). word(early). word(layer).
```

```
solution(X) :- generate(X), check(X).
```

Exercițiu

```
solution(X) :- generate(X), check(X).
```

Exercițiu

```
solution(X) :- generate(X), check(X).
```

Exercitiu

```
KB: word(relay). word(early). word(layer).
anagram1(A,B) :- name(A,L), permutation(L,W),
                 name(B,W), word(B).
anagram2(A,B) :- name(A,L), word(B),
                 name(B,W), permutation(L,W).
?- anagram1(layre,X).
                               ?- anagram2(layre,X).
                                X = relav :
X = layer;
X = relay;
                                X = early;
X = early;
                                X = layer;
false.
                                false.
```

Recursie

Exercitiu

 Definiți un predicat rev/2 care verifică dacă o listă este inversa altei liste.

Recursie

Exercitiu

□ Definiți un predicat rev/2 care verifică dacă o listă este inversa altei liste.

```
rev([],[]).
rev([X|T],L) :- rev(T,R),append(R,[X],L).
```

Soluția de mai sus este corectă, dar foarte costisitoare computațional, datorită stilului de programare declarativ.

Cum putem defini o variantă mai rapidă?

O metodă care prin care recursia devine mai rapidă este folosirea acumulatorilor, în care se păstrează rezultatele parțiale.

Recursie cu acumulatori

```
□ Varianta inițială:
    rev([],[]).
    rev([X|T],L) :- rev(T,R),append(R,[X],L).
□ Varianta cu acumulator
    rev(L,R) :- revac(L,[],R).
    % la momentul inițial nu am acumulat nimic.
```

Recursie cu acumulatori

```
□ Varianta inițială:
    rev([],[]).
    rev([X|T],L) :- rev(T,R),append(R,[X],L).
□ Varianta cu acumulator
    rev(L,R) :- revac(L,[],R).
    % la momentul inițial nu am acumulat nimic.
    revac([], R, R).
    % cand lista inițială a fost consumată,
    % am acumulat rezultatul final.
```

Recursie cu acumulatori

```
Varianta initială:
  rev([],[]).
  rev([X|T],L) := rev(T,R), append(R,[X],L).

    Varianta cu acumulator

  rev(L,R) := revac(L, [],R).
  % la momentul initial nu am acumulat nimic.
  revac([]. R. R).
  % cand lista initială a fost consumată,
  % am acumulat rezultatul final.
  revac([X|T], Acc, R) := revac(T, [X|Acc], R).
  % Acc contine inversa listei care a fost deja parcursă.
\square Complexitatea a fost redusă de la O(n^2) la O(n), unde n este
  lungimea listei.
```

Recursie

- Multe implementări ale limbajului Prolog aplică "<u>last call optimization</u>" atunci când un apel recursiv este ultimul predicat din corpul unei clauze (<u>tail recursion</u>).
- Atunci când este posibil, se recomandă utilizare recursiei la coadă (tail recursion).
- □ Vom defini un predicat care generează liste lungi în două moduri şi vom analiza performanta folosind predicatul time/1.

Recursie

- Multe implementări ale limbajului Prolog aplică "<u>last call optimization</u>" atunci când un apel recursiv este ultimul predicat din corpul unei clauze (<u>tail recursion</u>).
- Atunci când este posibil, se recomandă utilizare recursiei la coadă (tail recursion).
- □ Vom defini un predicat care generează liste lungi în două moduri şi vom analiza performanţa folosind predicatul time/1.

```
biglist(0,[]).
biglist(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1,biglist(M,T),M=M.
biglist_tr(0,[]).
biglist_tr(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1,biglist_tr(M,T).
```

□ Predicat fără recursie la coadă:

```
biglist(0,[]).
biglist(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1,biglist(M,T),M=M.
```

Apelul recursiv întoarce valoarea găsită în predicatul apelant, acestă valoare urmând a fi prelucrată.

□ Predicat fără recursie la coadă:
 biglist(0,[]).
 biglist(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1,biglist(M,T),M=M.
 Apelul recursiv întoarce valoarea găsită în predicatul apelant, acestă valoare urmând a fi prelucrată.
 ?- time(biglist(50000,X)).
 100,000 inferences, 0.016 CPU in 0.038 seconds
 (41% CPU, 6400000 Lips)
 X = [50000, 49999, 49998|...].

Predicat fără recursie la coadă: biglist(0,[]). biglist(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1, biglist(M,T), M=M. Apelul recursiv întoarce valoarea găsită în predicatul apelant, acestă valoare urmând a fi prelucrată. ?- time(biglist(50000,X)). 100,000 inferences, 0.016 CPU in 0.038 seconds (41% CPU, 6400000 Lips) X = [50000, 49999, 49998]...]. □ Predicatul cu recursie la coadă: biglist_tr(0,[]). $biglist_tr(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1,biglist_tr(M,T).$

```
Predicat fără recursie la coadă:
  biglist(0,[]).
  biglist(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1, biglist(M,T), M=M.
  Apelul recursiv întoarce valoarea găsită în predicatul apelant, acestă
  valoare urmând a fi prelucrată.
  ?- time(biglist(50000,X)).
  100,000 inferences, 0.016 CPU in 0.038 seconds
  (41% CPU, 6400000 Lips)
  X = [50000, 49999, 49998]...].
□ Predicatul cu recursie la coadă:
  biglist_tr(0,[]).
  biglist_tr(N,[N|T]) :- N >= 1, M is N-1,biglist_tr(M,T).
  ?- time(biglist_tr(50000,X)).
  100,000 inferences, 0.000 CPU in 0.007 seconds
  (0% CPU, Infinite Lips)
  X = [50000, 49999, 49998]...]
```

Exemplu: reprezentarea unei GIC

Structura frazelor

☐ Aristotel, On Interpretation,
http://classics.mit.edu/Aristotle/interpretation.1.1.html:
"Every affirmation, then, and every denial, will consist of a noun and a
verb. either definite or indefinite."

Structura frazelor

- Aristotel, On Interpretation, http://classics.mit.edu/Aristotle/interpretation.1.1.html:
   "Every affirmation, then, and every denial, will consist of a noun and a verb, either definite or indefinite."
- N. Chomsy, Syntactic structure, Mouton Publishers, First printing 1957 - Fourteenth printing 1985 [Chapter 4 (Phrase Structure)]
  - (i) Sentence → NP + VP
  - (ii) $NP \rightarrow T + N$
  - (iii) $VP \rightarrow Verb + NP$
  - (iv) $T \rightarrow the$
  - (q) $N \rightarrow fman, ball, etc.$
  - (vi) $V \rightarrow hit, took$, etc.

Gramatică independentă de context

Definim structura propozițiilor folosind o gramatică independentă de context:

```
S
              NP VP
NP
       → Det N
VP \rightarrow V
VP \rightarrow VNP
Det \rightarrow
              the
Det \rightarrow a
Ν
              boy
       \rightarrow
Ν
              girl
       \rightarrow
V
              loves
V
              hates
       \rightarrow
```

```
    Neterminalele definesc categorii gramaticale:
    S (propozițiile),
    NP (expresiile substantivale),
    VP (expresiile verbale),
    V (verbele),
    N (substantivele),
    Det (articolele).

Terminalele definesc cuvintele.
```

Gramatică independentă de context

Ce vrem să facem?

- □ Vrem să scriem un program în Prolog care să recunoască propozițiile generate de această gramatică.
- □ Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
?- atomic_list_concat(SL,' ', 'a boy loves a girl').
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

□ Reprezentăm propozițiile prin liste. SL = [a, boy, loves, a, girl]

☐ Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

□ Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. n([boy]).

```
n([girl]). det([the]). v([loves]).
```

☐ Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

□ Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. n([boy]).

```
n([girl]). det([the]). v([loves]).
```

 Lista asociată unei propoziții se obține prin concatenarea listelor asociate elementelor componente.

□ Reprezentăm propozițiile prin liste.

□ Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. n([boy]).

$$n([girl]).$$
  $det([the]).$ $v([loves]).$

 Lista asociată unei propoziții se obține prin concatenarea listelor asociate elementelor componente.

De exemplu, interpretăm regula $S \rightarrow NP VP$ astfel:

o propozi tie este o listă L care se obține prin concatenarea a două liste, X și Y, unde X reprezintă o expresie substantivală și Y reprezintă o expresie verbală.

$$s(L) := np(X), vp(Y), append(X,Y,L).$$

Gramatică independentă de context

Prolog

```
s(L) := np(X), vp(Y),
                                 ?- s([a,boy,loves, a,
         append(X,Y,L).
                                 girl]).
                                 true .
np(L) :- det(X), n(Y),
          append(X,Y,L).
                                 ?-s[a, girl|T].
vp(L) := v(L).
                                 T = \lceil loves \rceil:
vp(L):=v(X), np(Y),
                                 T = [hates]:
         append(X,Y,L).
                                 T = [loves, the, boy];
det([the]).
det([a]).
                                 ?-s(S).
n([boy]).
                                 S = [the, boy, loves];
n([girl]).
                                 S = [the, boy, hates];
v([loves]).
v([hates]).
```

□ Reprezentăm propozițiile prin liste. SL = [a, boy, loves, a, girl]

☐ Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

□ Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. n([boy]).

```
n([girl]). det([the]). v([loves]).
```

Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

□ Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. n([boy]).

```
n([girl]). det([the]). v([loves]).
```

 Lista asociată unei propoziții se obține prin concatenarea listelor asociate elementelor componente.

Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

□ Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. n([boy]).

```
n([girl]). det([the]). v([loves]).
```

- Lista asociată unei propoziții se obține prin concatenarea listelor asociate elementelor componente.
- □ Deşi corectă, reprezentarea anterioară este ineficientă, arborele de căutare este foarte mare. Pentru a optimiza, folosim <u>reprezentarea</u> listelor ca diferențe.

Bibliografie

- M. Ben-Ari, Mathematical Logic for Computer Science, Springer, 2012.
- P. Blackburn, J. Bos, K. Striegnitz, Learn Prolog now, College Publications, 2006.
- J.W. Lloyd, Foundations of Logic Programming, Springer, 1987.
- □ L.S. Sterling and E.Y. Shapiro, The Art of Prolog https: //mitpress.mit.edu/books/art-prolog-second-edition
- Logic Programming, The University of Edinburgh, https://www.inf.ed.ac.uk/teaching/courses/lp/

Pe săptămâna viitoare!

Curs 9

Cuprins

- Limbajul IMP
- O implementare a limbajului IMP în Prolog
- 3 O implementare a semanticii small-step
- Semantica Small-Step pentru Lambda Calcul

Limbajul IMP

Limbajul IMP

Vom implementa un limbaj care conține:

- □ Expresii□ Aritmetice
  - Booleene
- □ Instructiuni
  - De atribuire
  - Conditionale
  - De ciclare
- □ Compunerea instruţiunilor
- □ Blocuri de instructiuni

- x + 3
  - x >= 7
- x = 5
- if(x >= 7, x =5, x = 0) while(x >= 7,x = x - 1)
- x=7; while (x>=0, x=x-1)
- $\{x=7; while(x>=0, x=x-1)\}$

Limbajul IMP

Exemplu

Un program în limbajul IMP

□ Semantica

după execuția programului, se evaluează sum

Sintaxa BNF a limbajului IMP

```
E := n \mid x
   |E+E|E-E|E*E
B := true \mid false
   | E = \langle E | E \rangle = E | E = E
   \mid not(B) \mid and(B, B) \mid or(B, B)
C := skip
   | x = E
   | if(B,C,C) |
   | while (B, C)
   |\{C\}|C;C
P := \{ C \}, E
```

O implementare a limbajului IMP în Prolog

Decizii de implementare

```
□ {} si ; sunt operatori
   :- op(100, xf, {}).
   :- op(1100, yf, ;).

    definim un predicat pentru fiecare categorie sintactică

  stmt(while(BE,St)) :- bexp(BE), stmt(St).
□ while, if, and, etc sunt functori în Prolog
    while(true, skip) este un termen compus

    are semnificatia obisnuită

    pentru valori numerice folosim întregii din Prologi

  aexp(I) :- integer(I).

    pentru identificatori folosim atomii din Prologi

  aexp(X) :- atom(X).
```

Expresiile aritmetice

```
E := n \mid x
\mid E + E \mid E - E \mid E * E
```

```
aexp(I) :- integer(I).
aexp(X) :- atom(X).
aexp(A1 + A2) :- aexp(A1), aexp(A2).
aexp(A1 - A2) :- aexp(A1), aexp(A2).
aexp(A1 * A2) :- aexp(A1), aexp(A2).
```

Expresiile aritmetice

Exemplu

```
?- aexp(1000).
true.
?- aexp(id).
true.
?- aexp(id + 1000).
true.
?- aexp(2 + 1000).
true.
?- aexp(x * y).
true.
?- aexp(- x).
false.
```

Expresiile booleene

```
B := true \mid false
 \mid E = \langle E \mid E \rangle = E \mid E == E
 \mid not(B) \mid and(B, B) \mid or(B, B)
```

```
bexp(true). bexp(false).
bexp(and(BE1,BE2)) :- bexp(BE1), bexp(BE2).
bexp(or(BE1,BE2)) :- bexp(BE1), bexp(BE2).
bexp(not(BE)) :- bexp(BE).

bexp(A1 =< A2) :- aexp(A1), aexp(A2).
bexp(A1 >= A2) :- aexp(A1), aexp(A2).
bexp(A1 == A2) :- aexp(A1), aexp(A2).
```

Expresiile booleene

Exemplu

```
?- bexp(true).
true.
?- bexp(id).
false.
?- bexp(not(1 = < 2)).
true.
?-bexp(or(1 = < 2,true)).
true.
?- bexp(or(a =< b,true)).
true.
?- bexp(not(a)).
false.
?- bexp(!(a)).
false.
```

Instructiunile

```
C ::= skip
    | x = E;
    | if(B) C else C
    | while(B) C
    | {C} | C; C
```

```
stmt(skip).
stmt(X = AE) :- atom(X), aexp(AE).
stmt(St1;St2) :- stmt(St1), stmt(St2).
stmt((St1;St2)) :- stmt(St1), stmt(St2).
stmt({St}) :- stmt(St).
stmt(if(BE,St1,St2)) :- bexp(BE), stmt(St1), stmt(St2).
stmt(while(BE,St)) :- bexp(BE), stmt(St).
```

Instructiunile

Exemplu

```
?- stmt(id = 5).
true.
?- stmt(id = a).
true.
?-stmt(3 = 6).
false.
?- stmt(if(true, x=2;y=3, x=1;y=0)).
true.
?- stmt(while(x =< 0,skip)).
true.
?- stmt(while(x = < 0,)).
false.
?- stmt(while(x = < 0, skip)).
true.
```

Programele

```
P := \{ C \}, E
```

Prolog

```
program(St,AE) :- stmt(St), aexp(AE).
```

Exemplu

?- test0. true.

O implementare a semanticii small-step

- □ Introdusă de Gordon Plotkin (1981)
- Denumiri alternative:
  - Semantică Operațională Structurală
  - semantică prin tranziții
  - semantică prin reducere
- □ Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație "de tranziție" între configuratii:

$$\langle \operatorname{cod}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \operatorname{cod}, \sigma' \rangle$$

- □ Introdusă de Gordon Plotkin (1981)
- Denumiri alternative:
  - Semantică Operațională Structurală
  - semantică prin tranziții
  - semantică prin reducere
- Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație "de tranziție" între configurații:

$$\langle \operatorname{cod}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \operatorname{cod}, \sigma' \rangle$$

Executia se obtine ca o succesiune de astfel de tranzitii:

$$\langle \text{int } x = 0 ; x = x + 1 ; , \perp \rangle \longrightarrow \langle x = x + 1 ; , x \mapsto 0 \rangle$$

- □ Introdusă de Gordon Plotkin (1981)
- Denumiri alternative:
  - Semantică Operațională Structurală
  - semantică prin tranziții
  - semantică prin reducere
- Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație "de tranziție" între configurații:

$$\langle \operatorname{cod}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \operatorname{cod}, \sigma' \rangle$$

☐ Executia se obtine ca o succesiune de astfel de tranzitii:

$$\langle \text{int } x = 0 \text{ ; } x = x + 1 \text{ ; }, \perp \rangle \longrightarrow \langle x = x + 1 \text{ ; }, x \mapsto 0 \rangle$$

 $\longrightarrow \langle x = 0 + 1 \text{ ; }, x \mapsto 0 \rangle$

- □ Introdusă de Gordon Plotkin (1981)
- Denumiri alternative:
  - Semantică Operațională Structurală
  - semantică prin tranziții
  - semantică prin reducere
- Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație "de tranziție" între configurații:

$$\langle \operatorname{cod}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \operatorname{cod}, \sigma' \rangle$$

Executia se obtine ca o succesiune de astfel de tranzitii:

$$\langle \text{int } x = 0 \text{ ; } x = x + 1 \text{ ; }, \perp \rangle$$
  $\longrightarrow$ $\langle x = x + 1 \text{ ; }, x \mapsto 0 \rangle$ $\longrightarrow$ $\langle x = 0 + 1 \text{ ; }, x \mapsto 0 \rangle$ $\longrightarrow$ $\langle x = 1 \text{ ; }, x \mapsto 0 \rangle$

- □ Introdusă de Gordon Plotkin (1981)
- Denumiri alternative:
  - Semantică Operațională Structurală
  - semantică prin tranziții
  - semantică prin reducere
- Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație "de tranziție" între configurații:

$$\langle \operatorname{cod}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \operatorname{cod}, \sigma' \rangle$$

Execuția se obține ca o succesiune de astfel de tranziții:

$$\langle \mathbf{int} \ x = 0 \ ; \ x = x + 1 \ ; \ , \ \bot \rangle \qquad \longrightarrow \qquad \langle x = x + 1 \ ; \ , \ x \mapsto 0 \rangle$$

$$\longrightarrow \qquad \langle x = 0 + 1 \ ; \ , \ x \mapsto 0 \rangle$$

$$\longrightarrow \qquad \langle x = 1 \ ; \ , \ x \mapsto 0 \rangle$$

$$\longrightarrow \qquad \langle \{\}, \ x \mapsto 1 \rangle$$

Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație de tranziție între configurații:

```
\langle cod, \sigma \rangle \rightarrow \langle cod', \sigma' \rangle step(Cod,S1,Cod',S2)
```

- Execuția se obține ca o succesiune de astfel de tranziții.
- Starea executiei unui program IMP la un moment dat este o funcție parțială: $\sigma = n \mapsto 10$, $sum \mapsto 0$, etc.

Reprezentarea stărilor în Prolog

```
get(S,X,I) :- member(vi(X,I),S).
get(_,_,0).
set(S,X,I,[vi(X,I)|S1]) :- del(S,X,S1).

del(S,X,S1) :- select(vi(X,_), S, S1), !.
del(S, _, S).
```

□ Semantica unei variabile

$$\langle x, \sigma \rangle \rightarrow \langle i, \sigma \rangle$$
 dacă $i = \sigma(x)$

```
step(X,S,I,S) :-
atom(X),
get(S,X,I).
```

☐ Semantica adunării a două expresii aritmetice

Exemplu

```
 \begin{array}{l} ?\text{-} \ step(a+b, [vi(a,1),vi(b,2)],AE, S). \\ AE = 1+b, \\ S = [vi(a, 1), vi(b, 2)] \ . \\ ?\text{-} \ step(1+b, [vi(a,1),vi(b,2)],AE, S). \\ AE = 1+2, \\ S = [vi(a, 1), vi(b, 2)] \ . \\ ?\text{-} \ step(1+2, [vi(a,1),vi(b,2)],AE, S). \\ AE = 3, \\ S = [vi(a, 1), vi(b, 2)] \end{array}
```

Exemplu

```
?- step(a + b, [vi(a,1),vi(b,2)],AE, S).

AE = 1+b,

S = [vi(a, 1), vi(b, 2)].

?- step(1 + b, [vi(a,1),vi(b,2)],AE, S).

AE = 1+2,

S = [vi(a, 1), vi(b, 2)].

?- step(1 + 2, [vi(a,1),vi(b,2)],AE, S).

AE = 3,

S = [vi(a, 1), vi(b, 2)]
```

☐ Semantica * si - se definesc similar.

Semantica expresiilor booleene

Semantica operatorului de comparație

$$\begin{aligned} &\langle i_1 = < i_2 \;,\; \sigma \rangle \rightarrow \langle \mathbf{false} \;,\; \sigma \rangle \quad dac \check{a} \; i_1 > i_2 \\ &\langle i_1 = < i_2 \;,\; \sigma \rangle \rightarrow \langle \mathbf{true} \;,\; \sigma \rangle \quad dac \check{a} \; i_1 \leq i_2 \\ &\underbrace{\langle a_1 \;,\; \sigma \rangle \rightarrow \langle a_1' \;,\; \sigma' \rangle}_{\langle a_1 = < a_2 \;,\; \sigma \rangle \rightarrow \langle a_1' = < a_2 \;,\; \sigma' \rangle}_{\langle a_1 = < a_2 \;,\; \sigma \rangle \rightarrow \langle a_1 = < a_2' \;,\; \sigma' \rangle}$$

Semantica expresiilor Booleene

□ Semantica negației

```
\langle \text{not(true)}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \text{false}, \sigma \rangle
\langle \text{not(false)}, \sigma \rangle \rightarrow \langle \text{true}, \sigma \rangle
\frac{\langle a, \sigma \rangle \rightarrow \langle a', \sigma' \rangle}{\langle \text{not}(a), \sigma \rangle \rightarrow \langle \text{not}(a'), \sigma' \rangle}
```

```
step(not(true),S,false,S) .
step(not(false),S,true,S) .
step(not(BE1),S1,not(BE2),S2) :- step(BE1,S1,BE2,S2).
```

Semantica compunerii și a blocurilor

Semantica blocurilor

$$\langle \{ s \}, \sigma \rangle \rightarrow \langle s, \sigma \rangle$$

☐ Semantica compunerii secventiale

$$\langle \{\}; s_2 , \sigma \rangle \rightarrow \langle s_2 , \sigma \rangle \qquad \frac{\langle s_1 , \sigma \rangle \rightarrow \langle s'_1 , \sigma' \rangle}{\langle s_1; s_2 , \sigma \rangle \rightarrow \langle s'_1; s_2 , \sigma' \rangle}$$

Semantica atribuirii

□ Semantica atribuirii

$$\langle x = i, \sigma \rangle \rightarrow \langle \{\}, \sigma' \rangle \quad dac\check{a} \sigma' = \sigma[i/x]$$

$$\frac{\langle a, \sigma \rangle \rightarrow \langle a', \sigma' \rangle}{\langle x = a, \sigma \rangle \rightarrow \langle x = a'; \sigma' \rangle}$$

Semantica lui if

□ Semantica lui if

$$\begin{split} &\langle \mathbf{if}\left(\mathbf{true}, bl_1, bl_2\right), \ \sigma \rangle \rightarrow \langle bl_1, \ \sigma \rangle \\ &\langle \mathbf{if}\left(\mathbf{false}, bl_1, bl_2\right), \ \sigma \rangle \rightarrow \langle bl_2, \ \sigma \rangle \\ &\frac{\langle b, \sigma \rangle \rightarrow \langle b', \sigma' \rangle}{\langle \mathbf{if}\left(b, bl_1, bl_2\right), \ \sigma \rangle \rightarrow \langle \mathbf{if}\left(b', bl_1, bl_2\right), \ \sigma' \rangle} \end{split}$$

Semantica lui while

☐ Semantica lui while

$$\langle \text{while } (b, bl), \sigma \rangle \rightarrow \langle \text{if } (b, bl), \text{while } (b, bl), \text{skip} \rangle$$

Prolog

step(while(BE,St),S,if(BE,(St;while(BE,St)),skip),S).

Semantica programelor

Semantica programelor

$$\frac{\langle a_1, \sigma_1 \rangle \rightarrow \langle a_2, \sigma_2 \rangle}{\langle (\mathbf{skip}, a_1), \sigma_1 \rangle \rightarrow \langle (\mathbf{skip}, a_2), \sigma_2 \rangle}$$

$$\frac{\langle s_1, \sigma_1 \rangle \rightarrow \langle s_2, \sigma_2 \rangle}{\langle (s_1, a), \sigma_1 \rangle \rightarrow \langle (s_2, a), \sigma_2 \rangle}$$

Execuția programelor

Prolog

Exemplu

Execuția programelor: trace

Putem defini o funcție care ne permite să urmărim execuția unui program în implementarea noastră?

Execuția programelor: trace

Putem defini o funcție care ne permite să urmărim execuția unui program în implementarea noastră?

Execuția programelor: trace_program

Exemplu

```
?- trace\_program(pg2). \\ ... \\ ((if(0=<x,(sum=sum+x;x=x-1;while(0=<x,sum=sum+x;x=x-1)),skip), sum), \\ [vi(x,-1),vi(sum,55)]), \\ ((if(0=<-1,(sum=sum+x;x=x-1;while(0=<x,sum=sum+x;x=x-1)),skip), sum), \\ [vi(x,-1),vi(sum,55)]), \\ ((if(false,(sum=sum+x;x=x-1;while(0=<x,sum=sum+x;x=x-1)),skip), sum), \\ [vi(x,-1),vi(sum,55)]), \\ ((skip, sum), [vi(x,-1),vi(sum,55)]), \\ ((skip, 55), [vi(x,-1),vi(sum,55)]), \\ ((s
```

Sintaxa limbajului LAMBDA

BNF

```
e ::= x
| λx.e
| e e
| let x = e in e
```

Verificarea sintaxei în Prolog

```
\begin{array}{lll} \exp(\text{Id}) :- & \textbf{atom}(\text{Id}). & \% & \textit{identifier} \\ \exp(\text{Id} \rightarrow \text{Exp}) :- & \textbf{atom}(\text{Id}), & \exp(\text{Exp}). & \% & \textit{lambda} \\ \exp(\text{Exp1} \ \$ \ \text{Exp2}) :- & \exp(\text{Exp1}), & \exp(\text{Exp2}). & \% & \textit{application} \\ \exp(\text{Iet}(\text{Id}, \ \text{Exp1}, \ \text{Exp2})) :- & \textbf{atom}(\text{Id}), & \exp(\text{Exp1}), & \exp(\text{Exp2}). \end{array}
```

Semantica small-step pentru Lambda

Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație de tranziție între expresii dată fiind o stare cu valori pentru variabilele libere
 ρ ⊢ cod → cod′
 step(Env., Cod1, Cod2)

☐ Executia se obtine ca o succesiune de astfel de tranzitii.

Semantica variabilelor

$$\rho \vdash x \rightarrow v \quad dac \check{a} \rho(x) = v$$

$$step(Env, X, V) := atom(X), get(Env, X, V).$$

Semantica λ -abstracției

$$\rho \vdash \lambda x.e \rightarrow closure(x, e, \rho)$$

 λ -abstracția se evaluează la o valoare specială numită closure care capturează valorile curente ale variabilelor pentru a se putea executa în acest mediu atunci când va fi aplicată.

$$step(Env, X \rightarrow E, closure(X, E, Env)).$$

Semantica constructiei let

$$\rho \vdash \mathbf{let} \ x = e_1 \ \mathbf{in} \ e_2 \rightarrow (\lambda x.e2) \ e_1$$

A îi da lui x valoarea lui e_1 în e_2 este același lucru cu a aplica funcția de x cu corpul e_2 expresiei e_1 .

$$step(\_, let(X, E1, E2), (X \rightarrow E2) $ E1).$$

Semantica operatorului de aplicare

$$\frac{\rho_{e}[v/x] \vdash e \to e'}{\rho \vdash closure(x, e, \rho_{e}) \ v \to closure(x, e', \rho_{e}) \ v} \quad dacă \ v \ valoare$$

$$\rho \vdash closure(x, v, \rho_{e}) \ e \to v \quad dacă \ v \ valoare$$

$$\frac{\rho \vdash e_{1} \to e'_{1}}{\rho \vdash e_{1} \ e_{2} \to e'_{1} \ e_{2}} \quad \frac{\rho \vdash e_{2} \to e'_{2}}{\rho \vdash e_{1} \ e_{2} \to e_{1} \ e'_{2}}$$

```
step(Env, E $ E1, E $ E2) :- step(Env, E1, E2).
step(Env, E1 $ E, E2 $ E) :- step(Env, E1, E2).
step(Env, closure(X, E, EnvE) $ V, Result) :-
    \+ step(Env, V, _),
    set(EnvE, X, V, EnvEX),
    step(EnvEX, E, E1)
    -> Result = closure(X, E1, EnvE) $ V
    ; Result = E.
```

Pe săptămâna viitoare!

Curs 10

2020-2021 Fundamentele limbajelor de programare

Cuprins

- Semantica Small-Step pentru Lambda Calcul
- 2 Determinarea tipurilor
  - Asociere de tipuri
  - Proprietăți
  - Exemplu
  - Implementare în Prolog
- 3 Funcții polimorfice

Sintaxa limbajului LAMBDA

BNF

```
e ::= x | n | true | false
| e + e | e < e | not (e)
| if e then e else e
| \lambda x.e | e e
| let x = e in e
```

Verificarea sintaxei în Prolog

Semantica small-step pentru Lambda

Definește cel mai mic pas de execuție ca o relație de tranziție între expresii dată fiind o stare cu valori pentru variabilele libere
 ρ ⊢ cod → cod′
 step(Env., Cod1, Cod2)

☐ Executia se obtine ca o succesiune de astfel de tranzitii.

Semantica variabilelor

$$\rho \vdash x \rightarrow v \quad dac \check{a} \rho(x) = v$$

$$step(Env, X, V) := atom(X), get(Env, X, V).$$

Semantica expresiilor aritmetice

□ Semantica adunării a două expresii aritmetice

$$\begin{array}{ll} \langle i_1+i_2 \;,\; \sigma \rangle \! \to \! \langle i \;,\; \sigma \rangle & \text{dacă} \; i=i_1+i_2 \\ & \frac{\langle a_1 \;,\; \sigma \rangle \! \to \! \langle a_1' \;,\; \sigma' \rangle}{\langle a_1+a_2 \;,\; \sigma \rangle \! \to \! \langle a_1'+a_2 \;,\; \sigma' \rangle} & \frac{\langle a_2 \;,\; \sigma \rangle \! \to \! \langle a_2' \;,\; \sigma' \rangle}{\langle a_1+a_2 \;,\; \sigma \rangle \! \to \! \langle a_1+a_2' \;,\; \sigma' \rangle} \\ \end{array}$$

- □ Pentru alți operatori (artimetici, de comparație, booleeni, condițional)
  - ☐ Similar cu regulile din IMP

Semantica λ -abstracției

$$\rho \vdash \lambda x.e \rightarrow closure(x, e, \rho)$$

 λ -abstracția se evaluează la o valoare specială numită closure care capturează valorile curente ale variabilelor pentru a se putea executa în acest mediu atunci când va fi aplicată.

$$step(Env, X \rightarrow E, closure(X, E, Env)).$$

Semantica constructiei let

$$\rho \vdash \mathbf{let} \ x = e_1 \ \mathbf{in} \ e_2 \rightarrow (\lambda x. e_2) \ e_1$$

A îi da lui x valoarea lui e_1 în e_2 este același lucru cu a aplica funcția de x cu corpul e_2 expresiei e_1 .

$$step(_, Iet(X, E1, E2), (X -> E2) $ E1).$$

Semantica operatorului de aplicare

$$\frac{\rho_{e}[v/x] \vdash e \to e'}{\rho \vdash closure(x, e, \rho_{e}) \ v \to closure(x, e', \rho_{e}) \ v} \quad dacă \ v \ valoare$$

$$\rho \vdash closure(x, v, \rho_{e}) \ e \to v \quad dacă \ v \ valoare$$

$$\frac{\rho \vdash e_{1} \to e'_{1}}{\rho \vdash e_{1} \ e_{2} \to e'_{1} \ e_{2}} \quad \frac{\rho \vdash e_{2} \to e'_{2}}{\rho \vdash e_{1} \ e_{2} \to e_{1} \ e'_{2}}$$

```
step(Env, E $ E1, E $ E2) :- step(Env, E1, E2).
step(Env, E1 $ E, E2 $ E) :- step(Env, E1, E2).
step(Env, closure(X, E, EnvE) $ V, Result) :-
    \+ step(Env, V, _),
    set(EnvE, X, V, EnvEX),
    step(EnvEX, E, E1)
    -> Result = closure(X, E1, EnvE) $ V
    ; Result = E.
```

Problemă: Sintaxa este prea permisivă

Problemă: Mulți termeni acceptați de sintaxă nu pot fi evaluați

- $\square$ 2 ($\lambda x.x$)
- $\square$ $(\lambda x.x) + 1$
- $\Box$ $(\lambda x.x + 1) (\lambda x.x)$

Problemă: Sintaxa este prea permisivă

Problemă: Mulți termeni acceptați de sintaxă nu pot fi evaluați

- $\square$ 2 ($\lambda x.x$)— expresia din stânga aplicației trebuie să reprezinte o functie
- $\square$ $(\lambda x.x) + 1$ adunăm funcții cu numere
- $\square$ $(\lambda x.x + 1)(\lambda x.x)$ pot face o reducție, dar tot nu pot evalua

Soluție: Identificarea (precisă) a programelor corecte

- □ Definim tipuri pentru fragmente de program corecte (e.g., int, bool)
- □ Definim (recursiv) o relație care să lege fragmente de program de tipurile asociate

$$((\lambda x.x + 1) ((\lambda x.x) 3))$$
: int

Relația de asociere de tipuri

Definim (recursiv) o relație de forma $\Gamma \vdash e : \tau$, unde

 $\Box$ τ este un tip

```
τ ::= int [întregi]
| bool [valori de adevăr]
| τ → τ [funcții]
| a [variabile de tip]
```

- e este un termen (potențial cu variabile libere)
- Γ este mediul de tipuri, o funcție parțială finită care asociază tipuri variabilelor (libere ale lui e)
- Variabilele de tip sunt folosite pentru a indica polimorfismul

Cum citim $\Gamma \vdash e : \tau$?

Dacă variabila x are tipul $\Gamma(x)$ pentru orice $x \in dom(\Gamma)$, atunci termenul e are tipul τ .

Axiome

(:var)
$$\Gamma \vdash x : \tau$$
 dacă $\Gamma(x) = \tau$

(:NT) Γ ⊢ n : int dacă n întreg

(:BOOL) $\Gamma \vdash b$: bool dacă b = true or b = false

Expresii

$$(:DP) \quad \frac{\Gamma \vdash e_1 : int \quad \Gamma \vdash e_2 : int}{\Gamma \vdash e_1 \ o \ e_2 : int} \quad dac\ o \in \{+, -, *, /\}$$

$$(:cop) \quad \frac{\Gamma \vdash e_1 : int}{\Gamma \vdash e_1 \ o \ e_2 : bool} \quad dac\ \ o \in \{\le, \ge, <, >, =\}$$

$$({}^{\text{\tiny (BOP)}}) \quad \frac{\Gamma \vdash e_1 : bool \quad \Gamma \vdash e_2 : bool}{\Gamma \vdash e_1 \ o \ e_2 : bool} \quad \textit{dacă} \ o \in \{\text{and}, \text{or}\}$$

(:F)
$$\frac{\Gamma \vdash e_b : bool \quad \Gamma \vdash e_1 : \tau \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash \mathbf{if} \ e_b \ \mathbf{then} \ e_1 \ \mathbf{else} \ e_2 : \tau}$$

Fragmentul funcțional

$$\text{(:FN)} \quad \frac{\Gamma' \vdash e : \tau'}{\Gamma \vdash \lambda x.e : \tau \to \tau'} \quad \textit{dacă} \ \Gamma' = \Gamma[x \mapsto \tau]$$

$$(APP) \quad \frac{\Gamma \vdash e_1 : \tau' \to \tau \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau'}{\Gamma \vdash e_1 \ e_2 : \tau}$$

Programe în execuție

Problemă:

- ☐ În timpul executiei programul contine valori de tip closure
- Care este tipul lor?

Solutie

- Adăugam regula (:a) $\frac{\Gamma_{\rho} \vdash \lambda x.e : \tau}{\Gamma \vdash closure(x, e, \rho) : \tau} \quad unde$
- $\square$ Mediul de tipuri Γ_ρ asociat unui mediu de execuție ρ satisface:

  - Pentru orice variabilă $x \in Dom(\rho)$, există τ tip și v valoare astfel încât $\Gamma_{\rho}(x) = \tau$, $\rho(x) = v$ si $+ v : \tau$

Proprietăți

Theorem (Proprietatea de a progresa)

Dacă $\Gamma_{\rho} \vdash e : \tau$ atunci e este valoare sau e poate progresa în ρ : există e' astfel încât $\rho \vdash e \rightarrow e'$.

Theorem (Proprietatea de conservare a tipului)

Dacă Γ_{ρ} ⊢ e : τ și ρ ⊢ e $\rightarrow$ e', atunci Γ'_{ρ} ⊢ e' : τ .

Theorem (Siguranță—programele bine formate nu se împotmolesc)

Dacă $\Gamma_{\rho} \vdash e : \tau \not i \rho \vdash e \longrightarrow^* e'$, atunci e' este valoare sau există e'', astfel încât $\rho \vdash e' \rightarrow e''$.

Probleme computaționale

Verificarea tipului

Date fiind Γ , $e \text{ si } \tau$, verificati dacă $\Gamma \vdash e : \tau$.

Determinarea (inferarea) tipului

Date fiind Γ și e, găsiți (sau arătați ce nu există) un τ astfel încât $\Gamma \vdash e : \tau$.

- A doua problemă e mai grea în general decât prima
- Algoritmi de inferare a tipurilor
  - Colectează constrângeri asupra tipului
  - Folosesc metode de rezolvare a constrângerilor (programare logică)

Probleme computaționale

Theorem (Determinarea tipului este decidabilă)

Date fiind Γ și e, poate fi găsit (sau demonstrat că nu există) un τ astfel încât $\Gamma \vdash e : \tau$.

Theorem (Verificarea tipului este decidabilă)

Date fiind Γ , $e \not i \tau$, problema $\Gamma \vdash e : \tau$ este decidabilă.

Theorem (Unicitatea tipului)

Dacă $\Gamma \vdash e : \tau$ și $\Gamma \vdash e : \tau'$, atunci $\tau = \tau'$.

Care este tipul expresiei următoare (dacă are)

$$\lambda x.\lambda y.\lambda z.$$
 if $y=0$ then z else x/y

Aplicăm regula

$$\frac{\Gamma' \vdash e : \tau'}{\Gamma \vdash \lambda x.e : \tau \to \tau'} \quad \textit{dacă} \ \Gamma' = \Gamma[x \mapsto \tau]$$

 $\vdash \lambda x.\lambda y.\lambda z.$ if y = 0 then z else $x/y: t_x \to t$ dacă $x \mapsto t_x \vdash \lambda y.\lambda z.$ if y = 0 then z else x/y: t

Care este tipul expresiei următoare (dacă are)

$$\lambda x.\lambda y.\lambda z.$$
 if $y=0$ then z else x/y

Aplicăm regula

$$\frac{\Gamma' \vdash e : \tau'}{\Gamma \vdash \lambda x.e : \tau \to \tau'} \quad \textit{dacă} \ \Gamma' = \Gamma[x \mapsto \tau]$$

```
\vdash \lambda x.\lambda y.\lambda z. if y=0 then z else x/y:t_x\to t dacă x\mapsto t_x\vdash \lambda y.\lambda z. if y=0 then z else x/y:t Mai departe: x\mapsto t_x\vdash \lambda y.\lambda z. if y=0 then z else x/y:t_y\to t_0 dacă x\mapsto t_x,y\mapsto t_y\vdash \lambda z. if y=0 then z else x/y:t_0 și, de mai sus, t=t_y\to t_0
```

Care este tipul expresiei următoare (dacă are)

$$\lambda x.\lambda y.\lambda z.$$
 if $y=0$ then z else x/y

Aplicăm regula $\frac{\Gamma' \vdash e : \tau'}{\Gamma \vdash \lambda x.e : \tau \to \tau'} \quad dacă \ \Gamma' = \Gamma[x \mapsto \tau]$

```
\vdash \lambda x.\lambda y.\lambda z. if y=0 then z else x/y:t_x\to t dacă x\mapsto t_x\vdash \lambda y.\lambda z. if y=0 then z else x/y:t Mai departe: x\mapsto t_x\vdash \lambda y.\lambda z. if y=0 then z else x/y:t_y\to t_0 dacă x\mapsto t_x,y\mapsto t_y\vdash \lambda z. if y=0 then z else x/y:t_0 și, de mai sus, t=t_y\to t_0 Mai departe: x\mapsto t_x,y\mapsto t_y\vdash \lambda z. if y=0 then z else x/y:t_z\to t_1 dacă x\mapsto t_x,y\mapsto t_y,z\mapsto t_z\vdash if y=0 then z else x/y:t_1 și, de mai sus, t_0=t_z\to t_1
```

Unde suntem

 $\vdash \lambda x.\lambda y.\lambda z.$ if y=0 then z else $x/y:t_x\to t$ dacă $x\mapsto t_x,y\mapsto t_y,z\mapsto t_z\vdash$ if y=0 then z else $x/y:t_1$ și $t_0=t_z\to t_1,$ $t=t_y\to t_0.$

Aplicăm regula (:F) $\frac{\Gamma \vdash e_b : bool \quad \Gamma \vdash e_1 : \tau \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash \mathbf{if} \ e_b \ \mathbf{then} \ e_1 \ \mathbf{else} \ e_2 : \tau}$

 $x\mapsto t_x,y\mapsto t_y,z\mapsto t_z\vdash \mathbf{if}\ y=0\ \mathbf{then}\ z\ \mathbf{else}\ x/y:t_1\ \mathrm{dac\check{a}}\ x\mapsto t_x,y\mapsto t_y,z\mapsto t_z\vdash y=0:\mathbf{bool}\ \mathrm{si}\ x\mapsto t_x,y\mapsto t_y,z\mapsto t_z\vdash z:t_1\ \mathrm{si}\ x\mapsto t_x,y\mapsto t_y,z\mapsto t_z\vdash x/y:t_1$

Aplicăm regula

$$(:cop) \quad \frac{\Gamma \vdash e_1 : int \quad \Gamma \vdash e_2 : int}{\Gamma \vdash e_1 \ o \ e_2 : bool} \quad dac \ \ o \in \{\le, \ge, <, >, =\}$$

$$x \mapsto t_x, y \mapsto t_y, z \mapsto t_z \vdash y = 0$$
:**bool** dacă

$$x \mapsto t_x, y \mapsto t_y, z \mapsto t_z \vdash y : \mathbf{int}$$
 si $x \mapsto t_x, y \mapsto t_y, z \mapsto t_z \vdash 0 : \mathbf{int}$

Aplicăm regula (:ιντ) Γ ⊢ n : int dacă n întreg

$$x \mapsto t_x, y \mapsto t_y, z \mapsto t_z \vdash 0$$
:**int** este adevărat

Aplicăm regula

(HOP)
$$\frac{\Gamma \vdash e_1 : int \quad \Gamma \vdash e_2 : int}{\Gamma \vdash e_1 \circ e_2 : int} \quad dacă \ o \in \{+, -, *, /\}$$

$$x \mapsto t_x, y \mapsto t_y, z \mapsto t_z \vdash x/y$$
: int dacă
 $x \mapsto t_x, y \mapsto t_y, z \mapsto t_z \vdash x$: int si, de mai sus, $t_1 =$ int

Recapitulăm

Aplicăm regula (:var) $\Gamma \vdash X : \tau \quad dacă \ \Gamma(X) = \tau$

 $x\mapsto t_x, y\mapsto t_y, z\mapsto t_z\vdash y: t_y$ adevărat și, de mai sus $t_y=\mathbf{int}$ $x\mapsto t_x, y\mapsto t_y, z\mapsto t_z\vdash z: t_z$ adevărat și, de mai sus, $t_1=t_z$ $x\mapsto t_x, y\mapsto t_y, z\mapsto t_z\vdash x: t_x$ adevărat și, de mai sus, $t_x=\mathbf{int}$

Finalizăm

 $\vdash \lambda x.\lambda y.\lambda z.$ if y = 0 then z else $x/y: t_x \to t$ dacă $t_0 = t_z \to t_1, t = t_y \to t_0, t_1 = int, t_y = int, t_1 = t_z$ și $t_x = int$.

Rezolvăm constrângerile și obținem

 $\vdash \lambda x.\lambda y.\lambda z. \ \mathbf{if} \ y = 0 \ \mathbf{then} \ z \ \mathbf{else} \ x/y : \mathbf{int} \to \mathbf{int} \to \mathbf{int} \to \mathbf{int}$

Relația de asociere de tipuri în Prolog

Definim (recursiv) o relație de forma type (Gamma, E, T), unde

- ☐ Gamma este o listă de perechi de forma (X, T) unde X este un identificator si T este o expresie de tip cu variabile
- $\square$ E este o λ -expresie scrisă cu sintaxa descrisă mai sus
- ☐ T este o expresie de tip cu variabile

Sintaxa limbajului LAMBDA

BNF

```
e ::= x | n | true | false
| e + e | e < e | not (e)
| if e then e else e
| \lambda x.e | e e
| let x = e in e
```

Verificarea sintaxei în Prolog

Sintaxa tipurilor

BNF

```
	au ::= int [\hat{n}tregi]
| bool [valori de adevăr]
| 	au 	o 	au [funcții]
| a [variabile de tip]
```

Verificarea sintaxei tipurilor în Prolog

Axiome

```
(:var) \Gamma \vdash x : \tau \quad dac \breve{a} \Gamma(x) = \tau
        type (Gamma, X, T) :- atom(X), get(Gamma, X, T).
(:INT) \Gamma \vdash n : int dacă n întreg
        type(_, I, int) :- integer(I).
(:BOOL) \Gamma \vdash b: bool dacă b = true \text{ or } b = false
        type(_, true, bool).
        type(, false, bool).
```

Expresii

Expresia condițională

(:F)
$$\frac{\Gamma \vdash e_b : bool \quad \Gamma \vdash e_1 : \tau \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash \mathbf{if} \ e_b \ \mathbf{then} \ e_1 \ \mathbf{else} \ e_2 : \tau}$$

```
\begin{array}{lll} \mbox{type} \left( \mbox{Gamma}, & \mbox{if} \left( \mbox{E}, \mbox{E1}, \mbox{E2} \right), \mbox{T} \right) :- \\ & \mbox{type} \left( \mbox{Gamma}, \mbox{E1}, \mbox{T} \right), \\ & \mbox{type} \left( \mbox{Gamma}, \mbox{E2}, \mbox{T} \right). \end{array}
```

Fragmentul funcțional

$$\begin{array}{ll} \Gamma' \vdash e : \tau' \\ \hline \Gamma \vdash \lambda x.e : \tau \to \tau' \end{array} \quad \textit{dacă} \; \Gamma' = \Gamma[x \mapsto \tau] \\ \text{type (Gamma, } \; X \to E, \; TX \to TE) \; :- \\ \quad \textit{atom} \; (X) \; , \; \; \text{set (Gamma, } \; X, \; TX, \; \text{GammaX)} \; , \; \; \text{type (GammaX, } E, \; TE) \; . \end{array}$$

$$\frac{\Gamma \vdash e_1 : \tau' \to \tau \quad \Gamma \vdash e_2 : \tau'}{\Gamma \vdash e_1 \ e_2 : \tau}$$
 type (Gamma, E1 \$ E2, T) :-

type (Gamma, E, TE2 -> T), type (Gamma, E2, TE2).

30/34

Tipurile variabile nu sunt suficiente

Tipurile variabile sunt destul de flexibile

- $\square + \lambda x.x : t \rightarrow t$ pentru orice t
- $\square$ + **if** ($\lambda x.x$) true **then** ($\lambda x.x$) 3 **else** 4 :**int**

Tipurile variabile nu sunt suficiente

Tipurile variabile sunt destul de flexibile

- $\square + \lambda x.x : t \rightarrow t$ pentru orice t
- $\square \vdash \mathbf{if} (\lambda x.x) \text{ true then } (\lambda x.x) \text{ 3 else } 4 : \mathbf{int}$

Dar tipul unei expresii este fixat:

 $\vee (\lambda id.\mathbf{if} id true \mathbf{then} id 3 \mathbf{else} 4)(\lambda x.x) : \mathbf{int}$

Tipurile variabile nu sunt suficiente

Tipurile variabile sunt destul de flexibile

- $\square + \lambda x.x : t \rightarrow t$ pentru orice t
- $\square \vdash \mathbf{if} (\lambda x.x) \text{ true then } (\lambda x.x) \ 3 \ \mathbf{else} \ 4 : \mathbf{int}$

Dar tipul unei expresii este fixat:

$$\not\vdash (\lambda id.\mathbf{if}\ id\ true\ \mathbf{then}\ id\ 3\ \mathbf{else}\ 4)(\lambda x.x):\mathbf{int}$$

Solutie

Pentru funcțiile cu nume, am vrea să fie ca și cum am calcula mereu tipul

Flet
$$id = (\lambda x.x)$$
 in if id true then id 3 else 4):int

Operațional: redenumim variabilele de tip când instanțiem numele funcției

Scheme de tipuri

- Numim schemă de tipuri o expresie de forma $\langle \tau \rangle$, unde τ este e un expresie tip cu variabile
- variabilele dintr-o schemă nu pot fi constrânse e ca si cum ar fi cuantificate universal
- O schemă poate fi concretizată la un tip obișnuit substituindu-i fiecare variabilă cu orice tip (poate fi si variabilă)
  - $lue{}$ Pentru orice substituție heta de la variabile de tip la tipuri cu variabile

Reguli pentru scheme

(LET)
$$\frac{\Gamma \vdash e_1 : \tau_1 \quad \Gamma_1 \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash \mathbf{let} \ x = e_1 \ \mathbf{in} \ e2 : \tau} \quad dac \ \Gamma_1 = \Gamma[\langle \tau_1 \rangle / x]$$

Reguli pentru scheme

```
\begin{split} &\frac{\Gamma \vdash e_1 : \tau_1 \quad \Gamma_1 \vdash e_2 : \tau}{\Gamma \vdash \textbf{let } x = e_1 \text{ in } e2 : \tau} \quad \textit{dacă} \; \Gamma_1 = \Gamma[\langle \tau_1 \rangle / x] \\ &\text{type} \; (\text{Gamma, let} \; (X, \; E1, \; E2) \; , \; T) \; :- \\ & \text{type} \; (\text{Gamma, E1, T1}) \; , \\ & \text{copy\_term} \; (\text{T1, FreshT1}) \; , \; \; \textit{% redenumeste variabilele} \\ & \; \; \; \; \text{% ca sa nu poata fi constranse} \\ & \text{set} \; (\text{Gamma, X, scheme} \; (\text{FreshT1}) \; , \; \text{GammaX}) \; , \\ & \text{type} \; (\text{GammaX, E2, T)} \; . \end{split}
```

Reguli pentru scheme

```
type(Gamma, X, T) :-
   atom(X), get(Gamma, X, T), is_type(T), !.
type(Gamma, X, T) :-
   atom(X), get(Gamma, X, scheme(TX)),
   copy_term(T1, T).  % redenumeste variabilele
```

% ca sa poata fi constranse

(:sch) $\Gamma \vdash X : \tau'$ dacă $\Gamma(X) = \langle \tau \rangle$ si $\tau' = \theta(\tau)$

Pe săptămâna viitoare!

Curs 11

2020-2021 Fundamentele limbajelor de programare

Cuprins

- 1 Logica propozițională (recap.)
- 2 Logica de ordinul I (recap.)
- 3 Algoritmul de unificare
- 4 Formă clauzală. Rezoluție
  - Rezoluția în logica propozițională
- 5 Logica Horn
- 6 Rezoluţia SLD

Logica propozițională (recap.)

Limbajul și formulele PL

- □ Limbajul PL
  - $\square$ variabile propoziționale: $Var = \{p, q, v, \ldots\}$
  - $\square$ conectori logici: $\neg$ (unar), $\rightarrow$, $\land$, $\lor$, $\leftrightarrow$ (binari)
- ☐ Formulele PL

$$var ::= p \mid q \mid v \mid \dots$$

 $form ::= var \mid (\neg form) \mid form \land form \mid form \lor form$
 $\mid form \rightarrow form \mid form \leftrightarrow form$

- □ Conectorii sunt împărțiți în conectori de bază și conectori derivați (în functie de formalism).
- ☐ Legături între conectori:

$$\begin{array}{rcl}
\varphi \lor \psi & := & \neg \varphi \to \psi \\
\varphi \land \psi & := & \neg (\varphi \to \neg \psi) \\
\varphi \leftrightarrow \psi & := & (\varphi \to \psi) \land (\psi \to \varphi)
\end{array}$$

Sintaxa și semantica

Un sistem logic are două componente:

 Sintaxa □ noțiuni sintactice: demonstrație, teoremă □ notăm prin ⊢ φ faptul că φ este teoremă □ notăm prin Γ ⊢ φ faptul că formula φ este demonstrabilă din mulțimea de formule Γ 	
 Semantica □ noțiuni semantice: adevăr, model, tautologie (formulă universal adevărată) □ notăm prin ⊨ φ faptul că φ este tautologie □ notăm prin Γ ⊨ φ faptul că formula φ este adevărată atunci când toate formulele din mulțimea Γ sunt adevărate 	d
amplatitudina: E tagramala si E tautalogiila caincid	

Completitudine: F-teoremele și F-tautologiile coincid

 $\Gamma \vdash \varphi$ dacă și numai dacă $\Gamma \vDash \varphi$

Logica propozițională

Exemplu

Formalizați următorul raționament:

If winter is coming and Ned is not alive then Robb is lord of Winterfell. Winter is coming. Rob is not lord of Winterfell. Then Ned is alive.

O posibilă formalizare este următoarea:

```
p = winter is coming q = Ned is alive r = Robb is lord of Winterfel \{(p \land \neg q) \rightarrow r, p, \neg r\} \models q
```

Logica de ordinul I (recap.)

Logica de ordinul I - sintaxa

Limbaj de ordinul I $\mathcal{L}$ unic determinat de $\tau = (\mathbf{R}, \mathbf{F}, \mathbf{C}, ari)$
Termenii lui $\mathcal{L}$, notați $Trm_{\mathcal{L}}$, sunt definiți inductiv astfel: orice variabilă este un termen; orice simbol de constantă este un termen;
$\square$ dacă $f \in \mathbf{F}$, $ar(f) = n$ și $t_1, \ldots, t_n$ sunt termeni, atunci $f(t_1, \ldots, t_n)$ este termen
Formulele atomice ale lui $\mathcal{L}$ sunt definite astfel: $\square$ dacă $R \in \mathbf{R}$, $ar(R) = n$ și $t_1, \ldots, t_n$ sunt termeni, atunci $R(t_1, \ldots, t_n)$ este formulă atomică.
Formulele lui $\mathcal L$ sunt definite astfel:
orice formulă atomică este o formulă
$\square$ dacă $arphi$ este o formulă, atunci $\lnot arphi$ este o formulă
$\square$ dacă φ și ψ sunt formule, atunci $\varphi \lor \psi$, $\varphi \land \psi$, $\varphi \to \psi$ sunt formule
$\square$ dacă α este o formulă și x este o variabilă atunci $\forall x \alpha \exists x \alpha$ sunt formule

Logica de ordinul I - semantică

- O structură este de forma $A = (A, \mathbf{F}^{A}, \mathbf{R}^{A}, \mathbf{C}^{A})$, unde
  - ☐ A este o mulţime nevidă
  - □ $\mathbf{F}^{\mathcal{A}} = \{ f^{\mathcal{A}} \mid f \in \mathbf{F} \}$ este o mulțime de operații pe A; dacă f are aritatea n, atunci $f^{\mathcal{A}} : A^n \to A$.
  - □ $\mathbf{R}^{\mathcal{A}} = \{R^{\mathcal{A}} \mid R \in \mathbf{R}\}$ este o mulțime de relații pe A; dacă R are aritatea n, atunci $R^{\mathcal{A}} \subseteq A^n$.
  - $\square \mathbf{C}^{\mathcal{A}} = \{ c^{\mathcal{A}} \in A \mid c \in \mathbf{C} \}.$
- O interpretare a variabilelor lui $\mathcal L$ în $\mathcal A$ ($\mathcal A$ -interpretare) este o funcție $\mathit I:V \to A$.

Inductiv, definim interpretarea termenului t în A sub I notat t_I^A .

Inductiv, definim când o formulă este adevărată în $\mathcal{A}$ în interpretarea I notat $\mathcal{A}, I \vDash \varphi$. În acest caz spunem că $(\mathcal{A}, I)$ este model pentru φ .

- O formulă φ este adevărată într-o structură $\mathcal A$, notat $\mathcal A \vDash \varphi$, dacă este adevărată în $\mathcal A$ sub orice interpretare. Spunem că $\mathcal A$ este model al lui φ .
- O formulă φ este adevărată în logica de ordinul I, notat $\vDash \varphi$, dacă este adevărată în orice structură. O formulă φ este validă dacă $\vDash \varphi$.
- O formulă φ este satisfiabilă dacă există o structură $\mathcal A$ și o $\mathcal A$ -interpretare I astfel încât $\mathcal A$, $I \vDash \varphi$.

Unificare

 $\square$ O subtituție σ este o funcție (parțială) de la variabile la termeni,

$$\sigma: V \to \mathit{Trm}_{\mathcal{L}}$$

- $\square$ Doi termeni t_1 și t_2 se unifică dacă există o substituție heta astfel încât
  - $\theta(t_1)=\theta(t_2).$
- $\square$ În acest caz, θ se numesțe unificatorul termenilor t_1 și t_2 .
- Un unificator ν pentru t_1 și t_2 este un cel mai general unificator (cgu,mgu) dacă pentru orice alt unificator ν' pentru t_1 și t_2 , există o substituție μ astfel încât

$$\nu' = \nu; \mu.$$

 $\square$ Pentru o mulțime finită de termeni $\{t_1,\ldots,t_n\},\ n\geq 2$, algoritmul de unificare stabileste dacă există un cgu. □ Algoritmul lucrează cu două liste: ■ Lista soluție: *S* Lista de rezolvat: R □ Iniţial: $\square$ Lista soluție: $S = \emptyset$ ■ Lista de rezolvat: $R = \{t_1 \stackrel{.}{=} t_2, \dots, t_{n-1} \stackrel{.}{=} t_n\}$ = este un simbol nou care ne ajută sa formăm perechi de termeni (ecuații).

Algoritmul constă în aplicarea regulilor de mai jos:

- □ SCOATE
  - $\square$ orice ecuație de forma t = t din R este eliminată.
- □ DESCOMPUNE
  - orice ecuație de forma $f(t_1, \ldots, t_n) = f(t'_1, \ldots, t'_n)$ din R este înlocuită cu ecuațiile $t_1 = t'_1, \ldots, t_n = t'_n$.
- □ REZOLVĂ
  - orice ecuație de forma x = t sau t = x din R, unde variabila x nu apare în termenul t, este mutată sub forma x = t în S. În toate celelalte ecuații (din R și S), x este înlocuit cu t.

Algoritmul se termină normal dacă $R = \emptyset$. În acest caz, S dă cgu.

Algoritmul este oprit cu concluzia inexistenței unui cgu dacă:

În R există o ecuație de forma

$$f(t_1,\ldots,t_n)\stackrel{\cdot}{=} g(t'_1,\ldots,t'_k)$$
 cu $f\neq g$.

2 În R există o ecuație de forma x = t sau t = x și variabila x apare în termenul t.

Algoritmul de unificare - schemă

	Lista soluție	Lista de rezolvat
	S	R
Inițial	Ø	$t_1 \stackrel{.}{=} t'_1, \ldots, t_n \stackrel{.}{=} t'_n$
SCOATE	S	R', $t = t$
	S	R'
DESCOMPUNE	S	R' , $f(t_1,\ldots,t_n) \stackrel{.}{=} f(t'_1,\ldots,t'_n)$
	5	R' , $t_1 \stackrel{.}{=} t'_1, \ldots t_n \stackrel{.}{=} t'_n$
REZOLVĂ	S	R', $x = t$ sau $t = x$, x nu apare în t
	$x \stackrel{.}{=} t$, $S[x/t]$	R'[x/t]
Final	S	Ø

S[x/t]: în toate ecuațiile din S, x este înlocuit cu t

Exemplu

Exemplu

 $\square$ Ecuațiile $\{g(y) = x, f(x, h(x), y) = f(g(z), w, z)\}$ au gcu?

S	R	
Ø	$g(y) \stackrel{\cdot}{=} x$, $f(x, h(x), y) \stackrel{\cdot}{=} f(g(z), w, z)$	REZOLVĂ
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$	$f(g(y), h(g(y)), y) \stackrel{\cdot}{=} f(g(z), w, z)$	DESCOMPUNE
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$	$g(y) \stackrel{.}{=} g(z), h(g(y)) \stackrel{.}{=} w, y \stackrel{.}{=} z$	REZOLVĂ
w = h(g(y)),	$g(y) \stackrel{.}{=} g(z), \ y \stackrel{.}{=} z$	REZOLVĂ
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$		
$y \stackrel{\cdot}{=} z, x \stackrel{\cdot}{=} g(z),$	$g(z) \stackrel{\cdot}{=} g(z)$	SCOATE
$w \stackrel{.}{=} h(g(z))$		
$y \stackrel{\cdot}{=} z, x \stackrel{\cdot}{=} g(z),$	Ø	
$w \stackrel{\cdot}{=} h(g(z))$		

 $\square$ $\nu = \{y/z, x/g(z), w/h(g(z))\}$ este cgu.

Exemplu

Exemplu

 $\square$ Ecuațiile $\{g(y) \doteq x, f(x, h(y), y) \doteq f(g(z), b, z)\}$ au gcu?

S	R	
Ø	$g(y) = x, \ f(x, h(y), y) = f(g(z), b, z)$	REZOLVĂ
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$	$f(g(y), h(y), y) \stackrel{\cdot}{=} f(g(z), b, z)$	DESCOMPUNE
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$	$g(y) \stackrel{\cdot}{=} g(z), h(y) \stackrel{\cdot}{=} b, y \stackrel{\cdot}{=} z$	- EŞEC -

- ☐ *h* și *b* sunt simboluri de operații diferite!
- Nu există unificator pentru ecuațiile din U.

Exemplu

Exemplu

 $\square$ Ecuațiile $\{g(y) \stackrel{\cdot}{=} x, \ f(x, h(x), y) \stackrel{\cdot}{=} f(y, w, z)\}$ au gcu?

S	R	
Ø	$g(y) = x, \ f(x, h(x), y) = f(y, w, z)$	REZOLVĂ
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$	$f(g(y),h(g(y)),y) \doteq f(y,w,z)$	DESCOMPUNE
$x \stackrel{\cdot}{=} g(y)$	g(y) = y, h(g(y)) = w, y = z	- EŞEC -

- $\square$ În ecuația $g(y) \stackrel{\cdot}{=} y$, variabila y apare în termenul g(y).
- □ Nu există unificator pentru ecuațiile din U.

Validitate și satisfiabilitate

Propoziție

Dacă φ este o formulă atunci

 φ este validă dacă și numai dacă $\neg \varphi$ nu este satisfiabilă.

Formă clauzală. Rezoluție

Literali. FNC

☐ În logica propozițională un literal este o variabilă sau negația unei variabile.

$$literal := p \mid \neg p$$
 unde p este variabilă propozițională

☐ În logica de ordinul I un literal este o formulă atomică sau negația unei formule atomice.

$$literal := P(t_1, \ldots, t_n) \mid \neg P(t_1, \ldots, t_n)$$

- unde $P \in \mathbf{R}$, ari(P) = n, și $t_1, \ldots, t_n$ sunt termeni.
- $\square$ Pentru un literal L vom nota cu L^c literalul complement.
  - O formulă este în formă normală conjunctivă (FNC) dacă este o conjuncție de disjuncții de literali.

Forma clauzală în logica propozițională

- $\square$ Pentru orice formulă α există o FNC α^{fc} astfel încât $\alpha \bowtie \alpha^{fc}$.
- ☐ Pentru o formulă din logica propozițională determinăm FNC corespunzătoare prin următoarele transformări:
  - 1 înlocuirea implicațiilor și echivalențelor

$$\begin{array}{cccc} \varphi \rightarrow \psi & \exists & \neg \varphi \lor \psi \\ \varphi \leftrightarrow \psi & \exists & (\neg \varphi \lor \psi) \land (\neg \psi \lor \varphi) \end{array}$$

regulile De Morgan

$$\neg(\varphi \lor \psi) \quad \exists \quad \neg\varphi \land \neg\psi$$
$$\neg(\varphi \land \psi) \quad \exists \quad \neg\varphi \lor \neg\psi$$

principiului dublei negaţii

$$\neg\neg\psi$$
  $\forall$ $\forall$

4 distributivitatea

$$\varphi \lor (\psi \land \chi) \quad \exists \quad (\varphi \lor \psi) \land (\varphi \lor \chi)$$
$$(\psi \land \chi) \lor \varphi \quad \exists \quad (\psi \lor \varphi) \land (\chi \lor \varphi)$$

Forma clauzală în logica de ordinul I

```
□ O formulă este formă normală conjunctivă prenex (FNCP) dacă
      \square este în formă prenex Q_1x_1 \dots Q_nx_n\psi (Q_i \in \{\forall, \exists\}) oricare i
      \square \psi este FNC
   O formulă este formă clauzală dacă este enunț universal și FNCP:
                            \forall x_1 \dots \forall x_n \psi unde \psi este FNC
   Pentru orice formulă \varphi din logica de ordinul I există o formă clauzală
   \varphi^{fc} astfel încât
           arphi este satisfiabilă dacă și numai dacă arphi^{\mathit{fc}} este satisfiabilă
\square Pentru o formulă \varphi, forma clauzală \varphi^{fc} se poate calcula astfel:
      se determină forma rectificată
         se cuantifică universal variabilele libere
         se determină forma prenex
         se determină forma Skolem
         în acest moment am obținut o formă Skolem \forall x_1 \dots \forall x_n \psi
      5 se determină o FNC \psi' astfel încât \psi \vDash \psi'
      6 \varphi^{fc} este \forall x_1 \dots \forall x_n \psi'
```

Clauze

- □ O clauză este o disjuncție de literali.
- $\square$ Dacă $L_1,\ldots,L_n$ sunt literali atunci clauza $L_1\vee\ldots\vee L_n$ o vom scrie ca mulțimea $\{L_1,\ldots,L_n\}$

clauză = mulțime de literali

- □ Clauza $C = \{L_1, ..., L_n\}$ este satisfiabilă dacă $L_1 \lor ... \lor L_n$ este satisfiabilă.
- □ O clauză *C* este trivială dacă conține un literal și complementul lui.
- $\square$ Când n = 0 obținem clauza vidă, care se notează $\square$
- ☐ Prin definiție, clauza ☐ nu este satisfiabilă.

Forma clauzală

- Observăm că o FNC este o conjuncție de clauze.
- □ Dacă $C_1, \ldots, C_k$ sunt clauze atunci $C_1 \wedge \ldots \wedge C_k$ o vom scrie ca mulţimea $\{C_1, \ldots, C_k\}$

FNC = mulțime de clauze

- $\square$ O mulțime de clauze $\mathcal{C} = \{C_1, \dots, C_k\}$ este satisfiabilă dacă $C_1 \wedge \dots \wedge C_k$ este satisfiabilă
- $\square$ Când k = 0 obținem mulțimea de clauze vidă, pe care o notăm $\{\}$
- □ Prin definiție, mulțimea de clauze vidă {} este satisfiabilă.
  - $\{\}$ este satisfiabilă, dar $\{\Box\}$ nu este satisfiabilă

Forma clauzală

- $\square$ Dacă arphi este o formulă în calculul propozițional, atunci $arphi^{fc} = igwedge_{i=1}^k igvee_{j=1}^{n_i} L_{ij}$ unde L_{ij} sunt literali
- Dacă φ o formulă în logica de ordinul I, atunci $\varphi^{fc} = \forall x_1 \dots \forall x_n \left(\bigwedge_{i=1}^k \bigvee_{j=1}^{n_i} L_{ij} \right) \text{ unde } L_{ij} \text{ sunt literali}$

arphi este satisfiabilă dacă și numai dacă $arphi^{fc} \text{ este satisfiabilă dacă și numai dacă} \{\{L_{11},\ldots,L_{1n_1}\},\ldots,\{L_{k1},\ldots,L_{kn_k}\}\} \text{ este satisfiabilă}$

Rezoluția în logica propozițional

Regula rezoluției

Rez
$$\frac{C_1 \cup \{p\}, C_2 \cup \{\neg p\}}{C_1 \cup C_2}$$

unde C_1 , C_2 clauze, iar p este variabila propozițională astfel încât $\{p, \neg p\} \cap C_1 = \emptyset$ și $\{p, \neg p\} \cap C_2 = \emptyset$.

Fie $\mathcal C$ o mulțime de clauze. O derivare prin rezoluție din $\mathcal C$ este o secvență finită de clauze astfel încât fiecare clauză este din $\mathcal C$ sau rezultă din clauzele anterioare prin rezoluție (este rezolvent).

Derivare prin rezoluție

Fie $\mathcal C$ o mulțime de clauze. O derivare prin rezoluție din $\mathcal C$ este o secvență finită de clauze astfel încât fiecare clauză este din $\mathcal C$ sau rezultă din clauzele anterioare prin rezoluție (este rezolvent).

Exemplu

 $C_5 = \square$

Fie
$$\mathcal{C}=\{\{\neg q, \neg p\}, \{q\}, \{p\}\}$$
 o mulțime de clauze. O derivare prin rezoluție pentru $\square$ din $\mathcal{C}$ este $C_1=\{\neg q, \neg p\}$ $C_2=\{q\}$ $C_3=\{\neg p\}$ (Rez, C_1, C_2) $C_4=\{p\}$

 (Rez, C_3, C_4)

Teorema de completitudine

 $\models \varphi$ dacă și numai dacă există o derivare prin rezoluție a lui $\square$ din $(\neg \varphi)^{fc}$.

Procedura Davis-Putnam DPP (informal)

$\textbf{Intrare:} \ \ o \ \ mul \\ time \ \mathcal{C} \ \ de \ clauze$
Se repetă următorii pași:
se elimină clauzele triviale
□ se alege o variabilă <i>p</i>
$\square$ se adaugă la mulțimea de clauze toți rezolvenții obținuti prin aplicarea Rez pe variabila p
$\square$ se șterg toate clauzele care conțin p sau $\neg p$
leșire: dacă la un pas s-a obținut $\square$, mulțimea $\mathcal C$ nu este satisfiabilă altfel $\mathcal C$ este satisfiabilă.

Logica Horn

Clauze definite. Programe logice. Clauze Horn

□ clauză:

$$\{\neg Q_1, \dots, \neg Q_n, P_1, \dots, P_k\}$$
 sau $Q_1 \wedge \dots \wedge Q_n \to P_1 \vee \dots \vee P_k$ unde $n, k \geq 0$ și $Q_1, \dots, Q_n, P_1, \dots, P_k$ sunt formule atomice.

- $\square$ clauză program definită: k=1
  - $\square$ cazul n > 0: $Q_1 \wedge \ldots \wedge Q_n \rightarrow P$
  - $\square$ cazul n=0: $\top \to P$ (clauză unitate, fapt)

Program logic definit = mulțime finită de clauze definite

- □ scop definit (țintă, întrebare): k=0
  - $\square$ $Q_1 \wedge \ldots \wedge Q_n \rightarrow \bot$
- $\square$ clauza vidă $\square$: n = k = 0

Clauza Horn = clauză program definită sau clauză scop ($k \le 1$)

Programare logica

- □ Logica clauzelor definite/Logica Horn: un fragment al logicii de ordinul I în care singurele formule admise sunt clauze Horn
  - $\square$ formule atomice: $P(t_1,\ldots,t_n)$
- □ Problema programării logice: reprezentăm cunoștințele ca o mulțime de clauze definite KB și suntem interesați să aflăm răspunsul la o întrebare de forma $Q_1 \wedge \ldots \wedge Q_n$, unde toate Q_i sunt formule atomice
  - $KB \models Q_1 \wedge \ldots \wedge Q_n$
  - ☐ Variabilele din KB sunt cuantificate universal.
  - □ Variabilele din $Q_1, ..., Q_n$ sunt cuantificate existențial.

Limbajul PROLOG are la bază logica clauzelor Horn.

Sistem de deducție backchain

Sistem de deducție pentru clauze Horn

Pentru un program logic definit KB avem

- □ Axiome: orice clauză din KB
- □ Regula de deducție: regula backchain

$$\frac{\theta(Q_1) \quad \theta(Q_2) \quad \dots \quad \theta(Q_n) \quad (Q_1 \land Q_2 \land \dots \land Q_n \to P)}{\theta(Q)}$$

unde $Q_1 \wedge Q_2 \wedge \ldots \wedge Q_n \rightarrow P \in KB$, iar θ este cgu pentru Q și P.

Sistem de deducție

unde $Q_1 \wedge Q_2 \wedge \ldots \wedge Q_n \rightarrow P \in KB$, iar θ este cgu pentru Q și P.

Exemplu

```
KB conţine următoarele clauze definite: father(jon, ken). father(ken, liz). father(X, Y) \rightarrow ancestor(X, Y) daugther(X, Y) \rightarrow ancestor(Y, X) ancestor(X, Y) \wedge ancestor(Y, Z) \rightarrow ancestor(X, Z) atunci father(ken, liz)
```

$$\frac{father(ken, Z)}{father(ken, Z)} \frac{(father(Y, X) \rightarrow ancestor(Y, X))}{ancestor(ken, Z)}$$

Fie *T* o mulțime de clauze definite.

$$\mathsf{SLD} \boxed{ \frac{\neg Q_1 \lor \cdots \lor \neg Q_i \lor \cdots \lor \neg Q_n}{\theta(\neg Q_1 \lor \cdots \lor \neg P_1 \lor \cdots \lor \neg P_m \lor \cdots \lor \neg Q_n)} }$$

unde

- $\square$ $Q \lor \neg P_1 \lor \cdots \lor \neg P_m$ este o clauză definită din KB (în care toate variabilele au fost redenumite) și
- $\square$ variabilele din $Q \vee \neg P_1 \vee \cdots \vee \neg P_m$ și Q_i se redenumesc
- $\square$ θ este c.g.u pentru Q_i și Q

Fie KB o mulțime de clauze definite și $Q_1 \wedge ... \wedge Q_m$ o întrebare, unde Q_i sunt formule atomice.

O derivare din KB prin rezoluție SLD este o secvență

$$G_0 := \neg Q_1 \lor \ldots \lor \neg Q_m, \quad G_1, \quad \ldots, \quad G_k, \ldots$$

în care G_{i+1} se obține din G_i prin regula SLD.

□ Dacă există un k cu $G_k = \square$ (clauza vidă), atunci derivarea se numește SLD-respingere.

Exercițiu

Găsiți o SLD-respingere pentru următorul program Prolog și ținta:

- 1. p(X) := q(X,f(Y)), r(a). ?- p(X), q(Y,Z).
- 2. p(X) := r(X).
- 3. q(X,Y) := p(Y).
- 4. r(X) := q(X,Y).
- 5. r(f(b)).

Soluție

$$\begin{array}{lll} G_0 = \neg p(X) \lor \neg q(Y,Z) & \\ G_1 = \neg r(X_1) \lor \neg q(Y,Z) & (2 \text{ cu } \theta(X) = X_1) \\ G_2 = \neg q(Y,Z) & (5 \text{ cu } \theta(X_1) = f(b)) \\ G_3 = \neg p(Z_1) & (3 \text{ cu } \theta(X) = Y_1 \text{ si } \theta(Y) = Z_1) \\ G_4 = \neg r(X) & (2 \text{ cu } \theta(Z_1) = X) \\ G_5 = \square & (5 \text{ cu } \theta(X) = f(b)) \end{array}$$

Rezoluția SLD - arbori de căutare

Arbori SLD

- $\square$ Presupunem că avem o mulțime de clauze definite KB și o țintă $G_0 = \neg Q_1 \lor \ldots \lor \neg Q_m$
- ☐ Construim un arbore de căutare (arbore SLD) astfel:
  - ☐ Fiecare nod al arborelui este o ţintă (posibil vidă)
  - $\square$ Rădăcina este G_0
  - Dacă arborele are un nod G_i , iar G_{i+1} se obține din G_i folosind regula SLD folosind o clauză $C_i \in KB$, atunci nodul G_i are copilul G_{i+1} . Muchia dintre G_i și G_{i+1} este etichetată cu C_i .
- $\square$ Dacă un arbore SLD cu rădăcina G_0 are o frunză $\square$ (clauza vidă), atunci există o SLD-respingere a lui G_0 din KB.

Rezoluția SLD - arbore de căutare complet

Exercițiu

Desenați arborele SLD pentru programul Prolog de mai jos și ținta ?-p(X,X).

```
1. p(X,Y) := q(X,Z), r(Z,Y). 7. s(X) := t(X,a). 2. p(X,X) := s(X). 8. s(X) := t(X,b). 3. q(X,b). 9. s(X) := t(X,X). 4. q(b,a). 10. t(a,b). 5. q(X,a) := r(a,X). 11. t(b,a). 6. r(b,a).
```

41 / 47

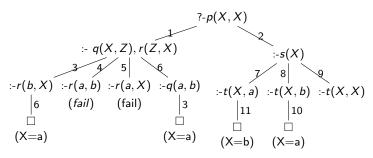
Rezoluția SLD - arbore SLD complet

```
1. p(X,Y) := q(X,Z), r(Z,Y).

 s(X):-t(X,a).

                                           q(b,a).
                                                                                                           10. t(a,b).
                                           5. q(X,a) :- r(a,X).
                                                                            s(X):-t(X,b).
2. p(X,X) := s(X).
                                                                                                            11. t(b.a).
q(X,b).
                                           6. r(b,a).
                                                                             9. s(X) :- t(X,X).
p(X, Y) \vee \neg q(X, Z) \vee \neg r(Z, Y)
                                                                             s(X) \vee \neg t(X, a)
                                                                                                            t(a, b)
                                           a(b, a)
                                           q(X, a) \vee \neg r(a, X)
                                                                             s(X) \vee \neg t(X, b)
p(X, X) \vee \neg s(X)
                                                                                                            t(b, a)
q(X, b)
                                           r(b, a)
                                                                             s(X) \vee \neg t(X, X)
                                                          \neg p(X,X)
```

Rezoluția SLD - arbori de execuție

Exercițiu

Fie KB următoarea bază de cunoștințe definită în Prolog:

- 1. r(a, a)
- 2. q(X, a)
- 3. p(X, Y) := q(X, Z), r(Z, Y)
- (a) Desenați arborele SLD și arborele de execuție pentru întrebarea ?-p(X, Z)
- (b) Exprimați KB ca o mulțime de formule în logica de ordinul I demonstrați folosind rezoluția că din KB se deduce p(X,Z), adică KB $\vdash \exists x \exists z \, p(x,z)$.

(a) Soluție:

```
1. r(a, a).
2. q(X, a).
3. p(X, Y) :- q(X, Z), r(Z, Y)
```

Arborele SLD:

Arborele de execuție:

?-
$$p(X,Z)$$
 $\downarrow 3$
:- $q(X1,Z1)$, $r(Z1,Y1)$
 $\downarrow 2$
:- $r(a,Y1)$
 $\downarrow 1$

(cont.)

Fie KB următoarea bază de cunoștințe definită în Prolog:

1.
$$r(a, a)$$
. 2. $q(X, a)$. 3. $p(X, Y) := q(X, Z), r(Z, Y)$

(b) Soluție:

$$\mathsf{KB} = \{ r(a, a), \forall x \, q(x, a), \forall x \forall y \forall z \, (\neg q(x, y) \lor \neg r(z, y) \lor p(x, y)) \}$$

KB $\vdash \exists x \exists z \ p(x,z)$ dacă și numai dacă există o derivare prin rezoluție pentru $\Box$ din forma clauzală a mulțimii $KB \cup \{\neg(\exists x \exists z \ p(x,z))\}.$

Forma clauzală a mulțimii
$$KB \cup \{\neg(\exists x \exists z \ p(x,z))\}$$
 este $\mathcal{C} = \{\{r(a,a)\}, \{q(x,a)\}, \{\neg q(x,y), \neg r(z,y), p(x,y)\}, \{\neg p(x,z)\}\}$. Se

face derivarea direct sau se construiește arborele SLD.

Pe săptămâna viitoare!